

BOZKURT

Ekim- 2004
10. Sayı

TÜRKÇÜ DERGİ

YÜZDE YÜZ TÜRK OLDUĞUN GÜN CİHAN SENİNDİR !

Esaret KABUL EDİLEMEZ !

Efendiler! Bir şeyin zarârıyla, bir şeyin imhâsıyla yükselen şeyler, bittabi' o şeyden zarâra uğrayanı alçaltır. Hakîkaten Avrupa'nın bütün ilerlemesine, yükselmesine ve medenîleşmesine karşılık Türkiye tam tersine gerilemiş ve düşüş vâdîsine yuvarlana durmuştur. Artık vazîyeti düzeltmek için mutlaka Avrupa'dan nasîhat almak, bütün işleri Avrupa'nın emellerine göre yapmak, bütün dersleri Avrupa'dan almak gibi bir takım zihniyetler belirdi. Halbuki hangi istiklal vardır ki ecnebilerin nasihatleriyle, ecnebilerin planlarıyla yükselebilirsin ? Târih, böyle bir hâdiseyi kaydetmemiştir!

A. Atatürk

BOZKURT

Türkçü Gençlik Dergisi
Ekim 2004

Sahibi

Ozan RUHSATIOĞLU
ozan@turan.tc

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Oğuz KARAHAN
oguz@turan.tc

Yazı Kurulu

İsa Akif YÜMNÜ
İlhan KURTKAN
Ahmet HACOĞLU
Atilla İDİL
MURAT TÜRKMENATA

Mali İşler Sorumlusu

H. Ağahan AKIN

Temsilciler

Azerbaycan: Sevinç Mammadova

Yayın Danışmanı

TONYUKUK

İletişim Bilgileri

www.turan.tc

turan@turan.tc

Ayda Bir Yayınlanır.

Kaynak göstermek şartı ile alıntı yapılabilir. Tüm hakkı Türk Irkına aittir.

Dergimiz şu an yalnızca internet üzerinden yayımlanmaktadır. Türkçülerin desteği ile dergimiz büyüyecek ve Turan'ın her köşesine ulaşacaktır.

Kapak Resmi:AB=ESARET

3 NAVARİN BASKINI
H.Nihal ATSIZ

4 BATIYA BAKIŞ
İsa Akif YÜMNÜ

6 KİM DUR DİYECEK ?
Ozan RUHSATIOĞLU

8 ANKARA KALESİNİ
YIKAMAYACAKLAR !
Oğuz KARAHAN

10 BALKANLAR ve ORTA
AVRUPADA TÜRKLER
ATILLA İDİL

13 TÜRKİYE'DE TÜRKÇÜ
OLMAK
Ahmet H. HACOĞLU

14 TELAFER ve TÜRKMEN
POLİTİK TUTUMU
MURAT TÜRKMENATA

16 HERKES AMERİKANCI
OLMUŞ
ATILLA İDİL

17 KURTARICI
BOZKURLAR
Nejdet SANÇAR

19 GÖZÜM ABLA'NIN YENİ
ADRESİ = ANKARA
S. Ceylan MAMAT

20 DİYARBEKİR ve
HAVALİSİNİN TÜRK LÜĞÜ
Ziya GÖKALP

21 EĞİTİM SİSTEMİ
ÜZERİNE
Önder TURANCIOL

22 KİTAP TANITIMI

23 TÜRK YİĞİTLERİ
www.turkyigitleri.com

NAVARİN BASKINI (20 Ekim 1827)

■ H.NİHAL ATSIZ

Bundan 148 yıl önce, 20 Ekim 1827’de Türk donanması, Navarin limanında demir atmış dururken, müttefik İngiliz – Fransız - Rus donanmalarının baskınına uğrayarak battı. 57 gemiyle birlikte 8000 asker de şehit oldu.

Bu baskının sebebi, Hristiyan milletlerin Yunan hayranlığıdır. Yunanlılar, bilhassa Rusların gizli yardımıyla bağımsızlık davası için, tâbii oldukları Osmanlı Devleti’ne isyan etmişler, fırsat buldukça, tıpkı dün Kıbrıs’ta olduğu gibi, fakat ondan çok büyük ölçüde olarak, silahsız Türkleri öldürmüşler, sonunda devlet kuvvetleri tarafından sindirilmişlerdi. Baskının asıl sebebi Yunan hayranlığı olmakla beraber, Türk İmparatorluğu’nun paylaşılması plânları da rol oynuyordu.

Baskının liderliğini İngilizler yapmıştır. Bu onların eski âdetidir. Fransa’da Haçlı seferlerinden ve onun yaygın edebiyatından kalma bir Türk düşmanlığı vardı. Ruslar ise sıcak denizlere çıkmak için Türk İmparatorluğu’nun yıkılmasını amaçlayan şaşmaz bir siyaset güdüyorlardı.

Navarin Baskını’nı anmakta fayda vardır. Çünkü bugün de yine Yunanlılar yüzünden Batılılarla aramız açıktır. Fransa açıkça, İngiltere örtülü biçimde Yunanlıları tutmakta; Ruslar komünist taktiği icabı ikili oynamaktadır.

Geçmiş anmanın büyük faydası, yabancının dostluğuna inanmanın asla doğru olamayacağını göstermesindedir. Yüzyıllardan beri insan kardeşliği davaları güdülmüş, filozoflar, peygamberler, bilginler, şairler, bu davayı savunmuş, fakat sosyal kanun olan “milletler savaşı”nda en küçük değişme olmamıştır. Kardeşliği telkin eden İsa’yı Tanrı’nın oğlu sayan Hristiyanlar katolik-protestan halinde, dindashlarını kardeş sayan Müslümanlar Sünni-Şii halinde birbirlerini boğazlamışlardır. İnsanları birleştirip tek devlet yapacağını, hatta devleti de kaldıracığını ilân eden komünistlerin akıttığı insan kanı ise insanlık tarihinde aşılması imkânsız bir rekordur.

Gerçek bu iken, Türkiye’nin kaderinde rol oynaması muhtemel parti liderlerinin şu veya bu milletle kardeşlikten bahsetmesi, saf milletimiz için ciddi bir tehlikedir. Türk milleti, yukarı kademelerden gelen sözlere çabuk inanmakla ün yapmıştır. Bundan dolayıdır ki ona daima en katı gerçekleri söylemekte fayda vardır.

Şartlar ve sebepler hazır olunca karşımızdakilerin bize karşı hemen birleşecekleri unutulmamalıdır. Navarin baskını örnektir; ders olmalıdır.

Şu da hatırdan çıkarılmamalıdır ki Türk milleti, Müslüman milletler de dahil olduğu halde, başkalarına antipatik gelen bir millettir.

Bunun için Türk gençlerine sık sık geçmiş hatırlatıyoruz. Geçmiş hatırlatmak yarını düşünmemek için değil, yarının geçmişe benzememesine çalışmak içindir.

Dünkü gerçekler yarın da gerçek olabilir.

7 Ekim 1975

ÖTÜKEN Sayı: 142

Ekim 1975

ONLAR

Asya’da dolaşacak bir gün mutlak tuğumuz,
Zira ki, cenk aşkıyla coşkun asil ruhumuz.
Engelcimiz bulunan seviyesiz gürhuh
Fesatçı mensupları yabancısı bu ruhun !
Hepsi doğmuş gibidir vatani talan için;
Yalnız ağız açarlar yemek ve yalan için !
“Para” her şey demektir onların nazarında,
Mümkün olsa satarlar yurdu “Bit Pazarı”nda !
Madem ki sahiptirler en bayağı hislere:
İntikam alma zevki verecekler bizlere !

BATIYA BAKIŞ

■ İSA AKİF YÜMNÜ

Kimileri söylem tuttururlar, patronlarının ekonomik çıkarları ile şizofrenik dünyalarının ara sathında kalmış acayip fikirlerin anlaşılmaz ortalamasıdır söyledikleri. Cumhuriyeti bile numaralandırma hudut bilmezliğini gösterip, tam anlamıyla uşaklığa, değişim sürecinin olağan getirilerinden biri perspektifinden yaklaşabilen bu serseriler aslen ne kadar çağdaş,çoğulcu ve batı normlarını benimsemiş görünseler de tahammül edemezler tarihi gerçeklere, tahammül edemezler sosyal yapının temel taşlarına ve tahammül edemezler kendilerinin düşünceleri dışında yapılan bütün toplumsal tespitlere...Kendi türkülerini tuttururlar. Bob Marley'in söylediği bir koçaklama, ya da Frank Sinatra'nın söyleyeceği bir bozlak saçmalığındadır söyledikleri. Toplumsal ve kalıtsal genlerin kirlenmesinden mutluluk duyarlar. Bu kirlenme onlar için bir bozulma değil bir zenginleşme alametidir. Fikirce ve soyca melez oldukları için melezlerin baskın olduğu toplumda yaşamak isterler. Ne de olsa defolarından kaynaklanan,sindirilmiş de olsa içlerinde her daim duran bir eziklikleri vardır. Çünkü asla bizimkilerden değillerdir. Onlar Ali Kemaller'in, Sabahattin Aliler'in terekesinin üzerine tünemiş kargalardır. Ne yuvarlak kafalı "Ağa" ne uzun kafalı Monseieur (Monşer) olabilmişlerdir. Aidiyet duydukları yapı, edebın olmadığı, milli kültürün yok olduğu,ulusal damarların koparıldığı türden bir yapıdır. Kimileri ise Türk'ü tuttururlar. Olunmaması gereken bir noktaya demir atıldığı için efkârlıdırlar. Cıgara tütürürler buğulu gözlerle ufka bakarken. Avrupa'da ne varsa bizde de o olsun mantığına sahip çapsızların kurduğu,yaşattığı ve yönettiği 60 yıllık bu sisteme lanet ederler. Hâl bu ki yanlışlık işte fikriyatın tam burasıdır. Hedefini bir nesneye ya da bir düzene göre belirlersen, en fazla o nesne ya da düzen kadar olursun. Topraklarında yeşermiş medeniyet çınarının dallarına garip bir özenti meyvesi asarsın ki, bu çınar bu meyveyi dallarında barındırmak istemez. Lâkin çınardır ya, hareket edemez, dallarını rüzgâr olmadan kıpırdatamaz. Bekler ki rüzgâr şark yönünden essin.

Biz Avrupalı mıyız?

Temel soru ve sorun işte tam olarak budur. Cevabı ise basittir. Düz mantığın en düzüdür bu. Algoritmanın en temeli, tüme varımın en sadesidir bu. Hayır biz Avrupalı değiliz cümlesi ile cevaplanır bu soru. Peki ya biz kimiz?

Biz Asyalıyız!

Kültürel ayrılıkların yaratacağı anlayış farklıları, toplumlar arası farklılıkların temelini oluştururlar. İlgilerin ve merakların, yönelimlerin ve eğilimlerin,davranışların ve tepkilerin bağımsızlığı ilkesi üzerine kurulan millet ve devlet ana çatıları dünya üzerindeki değişkenliği ben ve öteki alt yapısında temellendirmiştir. Topluluklar kendi içlerinde digerkâm olabilseler bile, tarih onlara ülkeler arasındaki ilişkilerde digerkâm olunmaması gerektiğini kimi zamanlarda acı tecrübelerle öğretmiştir. Bu öğretilerin üzerine politikalar ve siyasi yorumlar oturtulmuş, milli benlikler bulunmuş ve toplumlar **benim** diyerek ortaya çıkmışlardır. Bizim Avrupa ile olan ilişkimizin özünde ise sürekli bir savaşım vardır. Avrupalılar bozkırlı barbarları kendilerince haklı sebeplerle kabullenmediler. Gerçi bozkırlı barbarlar Avrupalılarla ilk yüz yüze geldiklerinde batı dünyası hayatını ağaç kovuklarının içinde ya da mağaralarda idame ettirmekte idi. Atalarımız ise çadırlarını atlarının sırtında taşıyarak dünyanın her bölgesine kurabilmekteydi. Tabi ki savaşmaya başladılar. Birbirlerini yendiler,birbirlerine yenildiler. Fakat öyle bir uzlaşamadılar ki... Birbirlerinden haliyle nefret ettiler. Attila bir Avrupa kıtasını bir uçtan bir uca dolaşırken fazla zorlanmadı, kaldı ki ondan önce de dedesi Uldız (Yıldız) Kağan da hemen hemen benzer bir işi yapmıştı. Tıpkı onun babası Börimir'in yaptığı gibi (Balamir? Borimir?) Hun devrinden başlayan bu itiş kakış, Osmanlı'nın sonuna kadar sürdü gitti. En son Türk Kurtuluş Savaşı'nda tam anlamı ile karşı karşıya gelen bu iki medeniyet, 1500 yıldan fazla savaş halinde bulundu. Şimdi düşünün; 1500 senenin en az 1200 senesinde istila edilen,genleri kirletilen,geriliğe mahkûm edilen bir Batı, sizi nasıl görmek ister? Güçlü mü yoksa güçsüz mü? Tabi ki güçsüz görmek isteyecektir. Sen özgün ve vizyonu yukarıda bir fikriyatla idare olunmadığın müddetçe onlar senin üzerine basacaktır. Çünkü ister kabul edin ister kabul etmeyin, Avrupa medeniyeti, bizim kadim düşmanımızdır.

Siyah ve beyaz arasındaki fark kadar belirgindir ki, bizdeki Asyalı mahcubiyeti ve naifliği ile onlardaki sinsi bezirgân arsızlığı uzlaşmamak-tadır.

Son yıllarda Avrupalı olabilmek için, azınlık vakıflarına verilen haklar, farklı dillerde yapılan yayınlar, kamu alanlarının ecnebiye üç otuz paraya peşkeş çekilmesi, patrikhaneye ekümenik bir vasıf kazandırılmak için çalışmalara başlanması, ruhban okulunun yeniden canlandırılması projesi, Kerkük ve Kıbrıs'ta olamayışımız gibi katlandığımız çılgınlıklara ve mihnetlere şöyle bir baktığımızda genç Cumhuriyetimizin Atatürk'ün fikrinden ve kişiliğinden ne kadar uzaklaştığını anlıyoruz. Hâl bu ki o değil miydi bizlere , *Nisfet ve merhamet dilenmek gibi bir prensip yoktur. Türk milleti, Türkiye'nin müstakbel çocukları bunu bir an hatırdan çıkarmamalıdır*” diyen? O değil miydi bizleri *“Biz hayat ve istiklal isteyen bir milletiz ve yalnız ve ancak bunun için hayatımızı ibzal ederiz”* diyerek tanımlayan. Evet bunların hepsini o demişti ama artık onun fikirlerini de tarihe gömmek isteyen bir ılımlı İslâm modeli ile karşı karşıya bırakıldı ülkemiz. AKP çaştı hiç de utanmadan ve Allah'tan korkmadan neredeyse secdeye kapandı yıllar önce küfrettiği Hristiyan kulübünün önünde... Burada sorumluluk milletindir. Dostu düşmanı tanımak ve plânlarını ona göre yapmak milletin işidir. Sürekli krizlere gebe bırakılan bir ekonomik kırılganlık içerisindeki iktisadi yapımız, her Avrupa'nın kapısına geldiğimizde bir infilak etmektedir. Sonra gerisin gerisiye sil baştan... Bu şekilde olmaz değerli okuyucu. Akıllı olmak zorundayız. 2001 krizinin patladığı sene yıl sonunda 18 milyar dolar bütçe açığı vardı. 2004 yılındayız ve 10. ay itibarı ile bütçe açığımız neredeyse 14-15 milyar dolar, bu ülke hiç mi iç borç ödemeyecek, hiç mi dış borç ödemeyecek? Allah bizi bir felaketten daha korusun, ama kaçınılmaza da hazırlıklı olun. Bütün bu şartlarda her ne yapıyor isek, kendimiz yapmak zorundayız. Biz ekonomi değil borç idare ediyoruz. Öz kaynaklarımıza dönmeliyiz, gerek madden gerek manen... Bir toplumun en büyük hazinesi atalarından kendisine bırakılan şan ve şeref toplamıdır. Bir gün ecdadımız evlatlarını yine kıyamâ davet ederse, bu davete icabet edebileceğimiz bir manevi desteğimiz olmak zorundadır. Bu alt yapı olmadıktan sonra olası hezimet kaçınılmazdır. Unutmayın köprüler ve yollar kişi oğlunu şerefli kılamazlar.

Peki ya batıya bakışımız nasıl olmalıdır?

Batı bizim için olmazsa olmaz bir istikamet değildir. Evrende dördü ana dördü ara olmak üzere sekiz yön vardır ve her biri bir seçenektir. Fakat bizim temel seçeneğimiz menşemiz olan Asyadır. Fakirliğin, terörün, ve düzensizliğin ana vatani olarak görünen bu kıtaya, Türklerin düzen vermesi gerekmektedir. Doğru bir ufuk ve doğru bir hedef sahibi olmak istiyorsanız, öncelikle kendinize benzeyenlerle ortak olmalısınız, kadim düşmanlarla değil. Şu aşamada gerçekçi olmak gerekirse, Türkiye lider ülke olabilme vasıflarını yitirmiştir. Bu vasıflara sahip olabilmek için her türlü idari kadrodaki mandacı fikirli soytarıların tasfiyesi birinci öncelikli gerekliliktir. İki bin bilmem kaç kadar sözde reformlarla ruhumuzu şeytana satana kadar, neye sahipsek onunla bir şeyler yapmayı denemek zorundayız. Unutmayalım ki hiçbir koşul Kurtuluş Savaşının yapıldığı koşullardan daha ağır ve çetin olamaz. Demek ki milletimiz yavaş yavaş kendine, gücüne ve değerlerine inancını yitirmeye başlıyor ki, kendisini idare hakkını, ne yapacağı ağzını açtığı ilk sözden belli olan bir adama yüzde 40 la devrettikten sonra, kenara çekilip, para sayacağı günlerin özlemini kuruyor. Cumhuriyetimizin onuncu yılında biz, uçak üretip, Asya ülkelerine satıyorduk. Çok büyük maddi manevi varlıklara sahip değildik ancak cesaretimiz ve kişiliğimiz vardı. Muzafferdik.

Şimdiki yönetenler gibi ezik ve çürük değildik. Kimse bizi bir çuvalın içine hapsedememişti. Bilâkis başımıza çorap örmeye çalışanların boğazlarına basmıştık. Evet biz yapmıştık bütün bunları biz yapmıştık. Çünkü dostumuzu, düşmanımızı tanıyorduk. Dostumuz milletimiz, düşmanımız neredeyse kalan nev-i beşerken bile yılmadan dövüştük. Paronayaklıktan değil gereklilikten dövüştük. Peki ya şimdi... Hangi mertebeye kesb-i liyâkat ediyoruz? Ulusluk mertebesine mi yoksa uşaklık mertebesine mi?

Ey Tanrı'nın Türkleri.....

Size darbenin nereden gelebileceğini, top yekûn öğrenemedi iseniz, öte alemde şerefli atalarınızın yüzüne sakın bakmayın, ihtimâl ki yüzünüze tükürebilirler!

***Binlerce can dirilse de nakletse geçmiş
Dağlar lisana gelse de, anlatsa hepsini
Garbın cebin-i zalimi affetmedim seni***

BOZKURT ***Türküm ve düşmanım sana kalsam da tek kâşî
Tanrı Türk'ü Korusun!***

TELAFER'İN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

■ OZAN RUHSATIOĞLU

10 Eylül 2004.....Telafer'de bu çatışmalar devam etti. ABD askerinin şev mevkilere yaptığı saldırıda 22 kişinin öldüğü ve 70 ten fazla kişinin yaralandığı açıklandı.Telafer hastanesi müdürü ise bugün 13 saat süren Amerikan hava saldırılarında 45 sivilin öldüğünü ve 80 kişinin yaralandığını bildirdi.

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

11 Eylül 2004 Telafer'i kuşatan Amerikan askeri şehrin giriş ve çıkışlarına dikenli teller çekti. Uçaklar şehri bombalamaya devam ederken, **Irak Türkmen Cephesi bir bildiri yayınlarak Telafer'de bir katliam yaşanacağını bildirdi** ve uluslar arası sivil kuruluşları müdahaleye çağırdı.

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

11 Eylül 2004 Şehirde bugüne kadar **150 Türkmen'in öldüğü, yüzlerce Türkmen soydaşımızın yaralandığı ve 50 bin kişinin şehri terk ettiği kaydedildi.** Iraklı Şii ve Sünni din adamlarının “katliam” olarak niteledikleri Amerikan saldırılarında son 8 saat içerisinde şehre 40 bin misket ve napalm bombası atıldığı söylenmektedir.

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

12 Eylül 2004 Telafer şehrinin Amerikan askerlerince kuşatılmasının ardından, Türkiye ve BM Genel sekreterinin uyarılarına rağmen, Amerikan askeri şehre girerek arama tarama operasyonu başlatmaya hazır olduğunu bildirdi. Musul Valisi Muavini ve Telafer şehrinin idari sorumlusu **İbrahim Arafat elektrik ve suyu kesilmiş olan şehrin durumunu “facia” olarak nitelendirdi. Arafat, Şehrin tamamen tahrip edildiğini, yıkıntılar altında cesetlerin bulunduğunu, Maddi zararın çok büyük olduğunu ve hayalet şehrine dönüştüğünü belirtti.**

operasyonlarını başlayacağını açıkladı.

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

13 Eylül 2004 AKP hükümetinin dışişleri bakanı Abdullah Gül başından beri örtbas etmeye çalıştıkları katliamı kınadı. Bu kadar uzun süre beklemesi kınamak için ABD'den izin aldığı yorumlarına sebep oldu.

Yapacağını yapan **ABD Telafer'den çekilerek şehrin güvenliğini kuzeyde çoğunu Kürt peşmerconilerin oluşturduğu Irak Ulusal Muhafız gücüne teslim etti.**

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

16 Eylül 2004 Kürtler Türkmen yerleşim bölgesi Telafer'in girişlerinde kontrol noktaları kurarak geri dönen Türkmenler'in üstünü aradıktan sonra evlerine dönmeye izin veriyor. Kontrol noktalarında kimlik tespiti yapılarak **bir çok Türkmen'in tutuklanarak bilinmeyen bir cihete götürüldükleri tespit edildi.**

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

Telafer'e insani yardım götüren Türk Kızılay konvoyu Musul-Telafer yolu üzerinde saldırıya uğradı. 2 Kızılay görevlisi ve 2 gazeteci yaralandı.

GÖREVLİLER KAYGIYLA İZLİYOR !

Peki görevlilerin görevi izlemek midir ? TSK'nın bölgesel bir güç olduğu gerçektir. Peki ordumuz gücü nispetinde icraatlar gerçekleştirebilmekte midir? Ordumuzu yönetenler ve hükümettekiler gücümüzün farkında mıdır ? Hiç zannetmiyoruz ! Ordumuz son dönem Türkiye politikasının müzmin hastalığının kurbanıdır, hükümetin zaten hiçbir milli davası yoktur. Öz güven eksikliği sendromu neticesi kısmi felç geçiren görevliler kaygıyla izleme gibi bir iktidarsızlığı hiç hak etmediği halde bütün Türk milletine yaşatıyorlar.

Şehit oğlunu toprağa verirken “Vatan sağ olsun!” diyebilen, vakti gelince diğerini davul ve zurna ile askere “vatan borcu ödemeye” gönderen Türk Milleti boynu bükük gezmeyi hak etmiyor !

Kerkük'ten sorumlu 2. tümen komutanı Mark Davey, Kerkük e günlük olarak ortalama 500 Kürdün girdiğini ve Ağustos ayında şehre 20 bin Kürdün yerleştiğini rahatlıkla söyleyebiliyor.

Bölgede en güçlü insani istihbarata sahip Türk istihbarat servisleri Kerkük e bağlı Topuzova köyüne 400 Kürt ailesi yerleştirildiğini, yerleşen her ailenin Talabani idaresinden 1.5 milyon Irak Dinarı ve inşaat malzemesi aldığını, Süleymaniye ve Erbil den Kerkük e 2100 Kürt öğretmen nakli yapıldığını bilmiyorlar mı ? Biliyorlarsa mutlaka kaygı ile izliyorlardır.

Irak'ta sayım ve seçim zamanı yaklaşırken bu tür operasyonları görevlilerin fark etmemesi mümkün müdür ?

Hoş, bu işler gizli de yapılmamaktadır. **Amerikan Generali Kerkük'e 75bin kürdün yerleştiğini ve Kerkük'ün etnik yapısının değiştiğini açıkça söylemektedir, İnsan hakları Örgütü çoğu Kerkük'ten olmak üzere 800bin yerinden edilmiş kürden bahsetmektedir.** Görevliler bilmiyorsa Kerkük'ün nüfusunun 750bin olduğunu hatırlatırız.

İşin özeti adamlar göstere göstere büyük kürdistanı kurmaktadırlar. **Bizim görevlilerin sürekli dayak yedikleri ABD için etrafa “aşlında şakalaşıyoruz biz birbirimizi çok severiz” gibisinden açıklamaları da karizmalarını kurtaramamaktadır.**

Kerkük'te söz sahibi olmayan , Diyarbakır'da söz sahibi olamaz. Kerkük'te susan Diyarbakır'da da susar.

Hayır abartmıyorum **"Kerkük'teki Türkmen nüfusu bizim için çok önemlidir. Eğer Kerkük'ü de içine alacak bir Kürt devleti kurulması söz konusu olursa, doğrudan ve açıkça oraya gireceğimizi ve müdahale edeceğimizi bilmenizi isteriz. Kerkük'te nüfus yapısını değiştirecek herhangi bir harekete müsaade etmez bunu müdahale sebebi sayarız"** diyen ama sözünü yerine getiremeyen

bir kurumun vatanın bölünmez bütünlüğünü koruyacağına dair verdiği sözü tutabileceğine nasıl inanabiliriz ?

“Kürdistan havayolları” uçaklarının yakıt ikmali ve servis için İstanbul “Sabiha Gökçen” Havalimanına inmesi kabul edildi mi edilmedi mi? Kürdistan Havayolları ve Sabiha Gökçen... Sizce bu bir tesadüf mü? Kürtler, Sabiha Gökçen'in kim olduğunu çok iyi biliyorlar, bildikleri için o havalimanını istiyorlar. Sabiha Gökçen'in kim olduğunu her halde bizimkiler bilmiyor.

Barzani maymunu daha birkaç gün önce “Kerkük"ün işgal altında kalmasına müsaade etmeyeceklerini ve Kerkük"ü zor kullanarak da olsa Kürt bölgesine bağlayacaklarını" açıklamadı mı ?

Ordumuz Türk milletinin göz bebeğidir ve onun içinden çıkmıştır. Köklü bir kurumdur ve içindeki zaafiyetleri tespit ederek tasfiye ederek binlerce yıllık dik duruşunu devam ettirecek yetiye sahiptir. Bunu yapmak zorundadır.

Kerkük'e bir kolordu ile girelim, bakalım ne olacak ?

Sevgili okuyucular çok yakında av mevsimi başlayacak ... Avcılık yapmak istiyorsanız bir av tüfeğine ihtiyacınız olacaktır. Bunun için de bir av tezkeresi almak zorundasınız. Bu tezkereler illerde Valiler, İlçelerde Kaymakamlar tarafından verilir. Her hangi bir yerden alınmış av tezkeresi Türkiye'nin her yerinde avlanmak için muteberdir.

Tezkereyi almak için izleyeceğiniz yolu ilçenizdeki Avcılar Derneği ya da av malzemeleri satan dükkan sahipleri size seve seve gösterecektir.

Av başladığında attığını vuran yaman bir avcı olabilmek için çalışmak gerekir. Bunun için açık alanlar , poligonlar uygun yerlerdir.

Avcılık sadece keskin nişan almak değildir. İyi bir avcı dayanıklı bir vücuda sahip olmalı gerekirse avını kilometrelerce takip edebilecek güçte olmalıdır. Bu nedenle ava çıkacak arkadaşlar düzenli olarak spor yapmalı, ilk yardım ve kampçılık gibi konularda bilgi sahibi olmalıdır.

Rast gele ...

ANKARA KALESİNİ YIKAMAYACAKLAR !

■ KOĞUZ KARAHAHAN

Kerkük kalesi direniyor, hem de sabotaj eylemlerine rağmen... Ankara Irak'ın kuzeyindeki Türkmen direnişin için elinden geleni ardına koymuyor. Ankara Hükümeti, müstevlîlerin siyasi emellerine hizmet ediyor. Ankara Hükümeti dalalet ve hıyanet içerisinde...

1920'den itibaren Türk milletinin direniş merkezi olan Ankara, bu hale nasıl geldi? Bu sorunun yanıtını nerede aramalıyız? Daha da önemlisi, ihanetin hesabını kimden sormalıyız?

Ankara'dan önce Türk milletinin kalbi İstanbul'du. Sadece batı Türklüğünün değil, doğu Türklüğünün de kalbi idi İstanbul. Doğu'daki Türk hanları İstanbul'daki sultanı metbu tanırdı, zaman zaman hediyeler gönderirlerdi. Hac için Türkistan'dan yola çıkanlar önce İstanbul'a gelip halife-sultanı görür, oradan Hicaz'a hareket ederlerdi. Ruslar Türkistan'a topraklarla tüfeklerle saldırdığında Hanlar İstanbul'dan destek istemişlerdi.

Kırgızistan'ın ve Türk Dünyası'nın büyük kalemi Tölögön Kasimbek; Sovyetler döneminde basımı engellenen, yasaklanan ve defalarca toplatılan ünlü romanı Singan Kılıç (Kırılan Kılıç)'ta, Rusların Türkistan'ı ele geçirmesinin baş sebebi olarak Han Sarayı'nın bozulmasını ve saray politikacılarının(!) işbirlikçi duruma düşmelerini işlemiştir.

Türkistan'ı Ruslar ele geçirmişti çünkü Han Sarayı bozulmuştu, son imparatorluğumuzun payitahtı olan İstanbul'a müttefik orduları girmişti, Türkiye'nin her köşesi işgal altındaydı çünkü Sultan Sarayı bozulmuştu. Bugün Türkiye'nin her ilinden yabancılar toprak satın alıyor. Memleketin onlarca yerinde Avrupa Birliği haberalma merkezleri, apartman dairelerinde misyoner tesisleri açılıyor, anaokullarında dahi İngilizce eğitim yapılıyor, devlet bütçesini meclisten önce İMF gözden geçiriyor, ceza kanunumuzu bile Avrupa Birliği'nin onayı olmadan düzenleyemiyoruz.

çetesi de onların önünü açıyor.

Sultan sarayının bozulmasının hesabını nasıl ki Arnavut Damat Ferit'ten soramazsak Ankara'nın bozulmasının hesabını da Potamya'nın gururu, Kasımpaşa bitirimi Gürcü oğlanı Kirli Recep'ten soramayız. Damat Ferit haindi, Kirli Recep de haindir fakat ne Sultan sarayını bozan Ferit'ti ne de Ankara'yı bozan Recep'tir. Bozulma onlardan çok daha önce başlamıştır. Osmanlı hanedanı dönemini araştıran pek çok tarihçiye göre Sultan sarayını bozan Mustafa Reşit'tir. Acaba gerçekten öyle mi? Yoksa Sultan sarayı sarayın içinden mi bozuldu? İspatlayamamakla birlikte ikincisinin doğruluğuna inanıyorum ve kansız oğlu kansız Mustafa Reşit'in bile kendisine verilen senaryoyu oynadığını düşünüyorum. Koskoca bir imparatorluğun yıkılmasının müsebbibi olarak Ferit ya da Reşit gibi soysuzları göstermenin kolaycılık olduğu kanaatindeyim. Reşit çok büyük bir haindi, hanedan tarihinde değil Damat Ferit, hiç bir sadrazamla karşılaştırılamayacak kadar büyük bir haindi fakat Reşit gibi yüz tane olsa da o imparatorluk yıkılmazdı. Reşit mezarı kazdı ve Ferit mezara giren imparatorluğun üzerine toprak attı. 1838 Balta Limanı Anlaşması ile iktisadımız yabancılar teslim edildi, 1839'daki Tanzimat Fermanı ve 1856'daki Islahat Fermanı ile içimizdeki yabancılar bölücü faaliyetlere başladı. **1838 ile 1923 arası 85 yıldır. 1923'ten bu yana 81 yıl geçmiş olması oldukça düşündürücü...**

Kirli Recep Ankara Hükümeti'nin başına gelmeden çok daha önce Ankara bozuldu, peki ne zaman oldu bu olay? Bu soruya pek çok kişi "Turgut Özal zamanı" yanıtını veriyor, değil mi? Yine kolaycılık tuzağına düşüyoruz, Türkiye Cumhuriyeti Devleti yüz tane Özal gelse de yıkılmaz. Eski bir devlet başçısı için bu ifadeleri kullanmak ne kadar acı ama gerçek olan budur.

Özal'ın bu ülkeye attığı kazığı kimse atmadı, Ankara'nın bozulmasında çok büyük etkisi oldu. İyi ama bütün günahı Özal'a yüklemek kolaycılık değil mi? Üstelik gerçekçi de değil. Bana kalırsa, Özal da aynı Mustafa Reşit gibi kendine verilen rolü oynadı.

Geçmişî şöyle bir hatırlayalım: Yıllardır pek çok gazeteci, düşünür, fikir adamı eğitim bakanlığımızın "millî" olup olmadığını tartıştı. Babasının Kürd, anasının Arab olduğunu söyleyen Hüseyin Çelik o koltuğa oturmadan önce de biz eğitim bakanlığının başındaki millîlik vasfının yok edildiğini söylüyorduk. Turgut Özal'dan önce de eğitim milli değildi. Geriye dönüp baktığımızda eğitimin millîliğini yitirîşi Boşnak Hasan Ali devrine kadar uzanıyor. Bakanlığın millîliğini yitirîşine Türkçülerin gösterdiği ilk tepki de yine Hasan Ali dönemine tekabül ediyor. Hüseyin Çelik'ten önce de İngilizce anaokullarında öğretiliyordu. Hüseyin Çelik'ten önce de Talim Terbiye Kurulu Amerikalıların kontrolündeydi. Vesaire ve saire... Bunları söylüyor olmamız pek tabii ki Hüseyin Çelik'in günahsız olduğu manasına gelmez. İmam'ın yaptıklarıyla cemaatin yapacakları arasında doğru orantı olduğunu söyleyen atalarımız, ne de güzel söylemişler. Kirli Recep papaz kılığı giyerse, Hüseyin Çelik Vatandaşlık Bilgisi kitabına ABD Özgürlük Heykeli'nin resmini basar, Din Kültürü dersi kitabına İslam Peygamberi'nin temsili resmini koyar. Daha neler, neler...

Millî Eğitim Bakanlığı örneğini bilinçli olarak verdim. Ankara'nın bozulmasını maarifin bozulmasından ayrı olarak değerlendiremeyiz. Madem ki her şeyin başı eğitimidir, o halde Ankara'nın bozulmasının – *tek değil* – başta gelen sebeplerinden biri eğitimin bozulmasıdır.

Geçmişî hatırlamaya devam edelim; Türkiye'nin millî bir dış politikasının olmadığı ne kadar zamandır yazılıyor, söyleniyor biliyor musunuz? Türkiye dışındaki Türklerin varlığını Türkiye kaç yıldır reddediyor? Türkiye'nin dışında da Türklerin yaşadığını ve onlarla ilgilenmemizi, onlara el uzatmamızı, onların Türkiye'ye katılmasını isteyen ya da Türkiye'ye katılmasalar da bağımsız olarak yaşamaları gerektiğini söyleyenlere 1944'te ve sonrasında neler yapıldı, hatırlamıyor musunuz? Bu ülkede birbiriyle ardışık iki Dışişleri Bakanı'nın "Bizim Kıbrıs diye bir meselemiz yoktur" dedikleri unutuldu mu?

Türkiye'den yardım dileyen Irak Türkmenlerine "aman Saddam'la aramızı bozmayın, uslu uslu oturup ölmeyi bekleyin" denildiği unutuldu mu? 1959'da üç gün üç gece katliam yapıldığında hükümet emriyle basına "haber yasağı" konulduğu unutuldu mu? 1980'lerde, yabancı meslektaşları "Sovyetler yıkıldığında neler yapmayı planlıyorsunuz" diye sorduğunda Yahudi-mason bir büyükelçinin "Sovyetler hayatta yıkılmaz" şeklinde cevap verdiği unutuldu mu? 2003'te Türkiye'ye iltica edişlerinin 50. yılı sebebiyle şükran günü düzenleyen Doğu Türkistanlı soydaşlarımızın bu etkinliği nasıl engellenmeye çalışıldı, yoksa bunu da mı unuttunuz?

Devenin boynu neden eğri ise, Ankara da o sebepten bozuktur. Millî savunmamız zaaf içerisindedir (bakınız şekil 1-a Irak meselesi), maliye iflas etmiştir (bkz. Kamil Mısırakıtan), tarım ve hayvancılık devlet eliyle yok edilmiştir, sağlık ölmüştür (bkz. Karadeniz'deki kanser vakaları), sanayi bitmiştir (bkz. Avrupa malları mümessilleri derneği TÜSİAD), hukukun adı hukuksuzluk olmuştur (bkz. Yargıtay), istihbarat namına bir şey kalmamıştır (bkz. Şekil 1-b İsrail'in Irak'ta Kürdlere silahlı eğitim verip vermediğini resmi yazıyla İsrail'in kendisine soran Hariciyenin varlığı ya da yokluğu) Daha sayalım mı, nesini sayacaksınız. Hastalık bütün vücudu sarmış. Baş ağrısı değil ki aspirinle düzeltelim. Kangren değil ki hastalıklı uzvu kesip atalım. Millî Devletimiz can çekiyor, ey etkili ve yetkili kişiler uyuyor musunuz? Ankara kalesini yıkmak istiyorlar, görmüyor musunuz? Ankara kalesini yıkmayı başarırlarsa, yıkıntılar altında kaldığımızda iş işten geçmiş olacak. Tamam kabul ediyorum, bir kızgınlık anında "**şu meclisin altından bir fay hattı geçse de toptan kurtulsak**" cümlesini kullandım. Dış müdahaleler sebebiyle hem büyüklüğünü hem de milletin meclisi oluşunu yitiren meclisin yıkılmasını arzuladım fakat Ankara kalesinin yıkılmasını ben istemedim. Ankara kalesini kimlerin yıkmak istediğini hepimiz biliyoruz. BOZKURT'un Mayıs ayındaki sayısında yer alan yazıya Kurmak-Korumak-Yıkmak diye başlık attığımızda, Cumhuriyet'i kurmak mı daha kolay yoksa korumak mı diye sorduğumuzda ve ihanetleri düzenin bir parçası sayan zihniyete karşı "Yıkılsın Düzen, Yaşasın Devlet" diye haykırdığımızda da şimdi yazdıklarımızdan farklı bir şeyden bahsetmiyorduk. **Sahipsiz olan memleketin batması haktır, sen sahip çıkarsan**

bu vatan batmayacaktır. TTK!

Bizim düşüşümüz için Batı Trakya ve genel olarak Balkan bölgesi, TRT’de Arif ŞENİURK’un söylediği güzel ve hareketli türkülerdi ...

■ ATILLA İDİL

Ne de güzel söylerdi ! “Aman bre deryalar” derdi, “Alişimin kaşları kare” derdi , “Vardar ovası” derdi ve ekran başında kilitlenmiş , saatlerce gözünü bile kırpmadan Televizyon denilen o renkli kutuya dalmış insanları alır başka diyarlara götürürdü . Bizler gerek Batı Trakya’da ve gerekse Balkanların diğer bölgelerinde bir zamanlar Türklerin de yaşadığını ve hala da yaşamakta olduğunu -bazı aile rivayetlerini bir kenara bırakırsak- bu hareketli ve aynı zamanda da hüznü olan Balkan türkülerinden öğrendik . Şimdi bazı genç Türkçü arkadaşların bana kızdıklarını , “Bu ne biçim Türkçü ! Balkanlarda Türk olduğunu türkülerden öğrenmiş” dediklerini duyar gibiyim . Ama bizim yetiştiğimiz 70’li ve 80’li yıllarda bir devlet politikası gereği; Türkiye – evet Misak-ı Milli sınırları bile değil , çünkü adı geçen sınırlar içerisinde Musul ve Kerkük de var – sınırları dışında Türk olduğu , o bölgelerde Türklerin yaşadığı gerçeği bütün milletten saklanmaya çalışılırdı . Bu işler sadece kısıtlı imkanlarıyla millete Türkçülük ve Turancılık sevgisi aşılamaya çalışan bir avuç Türkçü ile esir Türk Dünyasının değişik yörelerinden gelmiş ve Türkiye’yi ikinci bir vatan bilmiş – o zamanki tabirle- Dış Türklere kalıyordu . Bunun da ne kadar zor olduğunu takdir edersiniz .

Bozkurt Dergisinin bir önceki sayısında yayınlanan **“Unutulan Türk Yurdu (Doğu Türkistan)”** başlıklı yazımda da belirttiğim gibi çocukluğumun geçtiği Zeytinburnu’nda Turan coğrafyasının her kesiminden olduğu gibi Batı Trakya’dan göç ederek Türkiye’de hayat kavgasına girişmiş aileler vardı. Bizler Batı Trakya’da Türk olduğunu bu sayede öğrendik. Tıpkı Bulgaristan’da Türklerin yaşadığından Jivkov’un zulüm ve sınır dışı politikalarıyla haberdar olduğumuz gibi. Onlar, yani Batı Trakya ve Balkan Türkleri, ta Viyana’dan bu yana gelen bozgunların acı hatıralarının birer yaşayan bakiyesidirler .

Osmanlı Tuduşunun Macaristan’dan başlanan çekilmesi ile beraber Balkanlar ve Orta Avrupa’da yaşayan ırkdaşlarımız ya asırlardan beri yerleştikleri toprakları terk etmeye yada çeşitli işkencelere altında hayatlarını ve namuslarını kaybetmeye zorlandılar . Türk için ölmek zor bir şey değil, hele ki ata toprakları için ölmek en büyük şeref nişanesi . Ancak namusunu kaybetmek kadar da kötü bir şey yoktur. Evet vatan toprağı namustur ve ölmeden verilemez. Ama devşirme yöneticiler-inin marifeti ile Vandalizmin doruklarında yaşayan vahşi Avrupa Haçlılarına direnilmeden hatta tek kurşun bile atılmadan bırakılmış topraklarda, her an canına ve namusuna göz dikili bir şekilde yaşamak diri diri toprağı girmek gibidir. Bu nedenle belirtilen bölgedeki Türk köylüsü ve Türk şehirlisi direnebildiği kadar direnmiş , direnemediği yerde ise kalbini doğduğu , büyüdüğü , yurt bildiği topraklarda bırakarak daha gerilere Osmanlı toprağına sığınmıştı. Bu Kırım’da da böyleydi, Macaristan’da da , Romanya’da da ... Farklılık sadece düşmanın adındaydı . Düşman kimi zaman Moskof oluyordu , kimi zaman Alman ve kimi zamanda Arnavut , Sırp , Ulah , Bulgar yada Yunan adını alıyordu . Dedik ya , değişen sadece isimleriydi . Yapılan zulüm ise her yerde aynıydı . Macaristan’da Alman orduları girdikleri yerlerde tek Türk bırakmayacaklarına yemin etmişlerdi, bırakmadılar da! Bugün Macaristan’da Türk yoktur. Türk olmadığı gibi, Budapeşte’de bulunan Gül Baba Türbesini saymazsak Türklerden kalma eser de yok gibi bir şeydir . Zigetvar önlerinde hayata gözlerini yuman Kanuni Sultan Süleyman’ın , eski Türk usulünce iç organlarının gömüldüğü türbe bu vahşi haçlı güruhu tarafından yağmalanmış, türbe daha sonra kilise haline getirilmiştir ki bugün bile kilise olarak kullanılmakta ve Yüce Hakan Kanuni’nin ruhunu azap içerisinde tutmaktadır.Kırım’da Moskof uygulamıştır aynı yöntemi.Bugün bu 3000 yıllık ata toprağıımızda,bu yurdu bizlere bırakan Hanların, Kalgayların, Girayların bir tek mezarını bulamazsınız .

Hepsi darmadağın edilmiş, mezar taşları Komünist diktatörlerin yazıklarının duvar taşları yada yer döşemeleri olmuştur .

Bulgaristan Türkleri daha 15 yıl önce zorunlu göçe tabi tutularak Bulgaristan'daki Türk mührü kazanmak istenmiş ama bu başarılı olamamıştır . Bugün Balkanların diğer bölgelerine oranla Bulgaristan'da yaşayan Türklerin durumu daha iyicedir .Bunun da sebebi herhalde Bulgaristan'ı Bulgarların yönetmemesi olsa gerektir . Çünkü bugün Bulgaristan'ın başbakanı Alman, Dışişleri bakanı Yahudi yani düpedüz çifittir . Türkiye'de eğitimini tamamlamış bir soydaşımız ise Bulgaristan Cumhurbaşkanlığı baş danışmanı konumunda bulunmaktadır. Kosova'da yaşamak-ta olan Türkler ise bugünlerde varlıklarını sürdürmekte büyük zorluklar çekmektedirler . Kosova'da geçmişte yaşanan iç savaşta Sırp ve Arnavutlar arasında kalan Türk nüfus Birleşmiş Milletlerin Kosova'ya müdahalesinden sonra Yugoslavya dönemindeki günlerini mumla aramaya başladı . Bizler o dönemlerde gerek yazılarımızda ve gerekse de çünkü BM müdahalesi ile birlikte Kosova'da yaşamakta olan Türklerin ana dilleri ile yani Türkçe eğitim ve öğretim görmeleri engellenmiş , kimliklerine Türk yazdırmalarına müsaade edilmemiştir . Hatta Arnavutlar daha da şımararak Kosova ve Makedonya'da yaşayan Türk nüfusu asimile etmek için ve herhalde pırasadan aldıkları güçle tam bir Yunan taktiğine başvurmuşlar, adı geçen topraklarda en az 700 senedir yaşamakta olan bu halis Türk çocuklarına “siz aslında Arnavutsunuz, Arnavutça konuşacaksınız” mealinde baskılar yapmaktadırlar. TRT Televizyonunda yayınlanan bir programda bir Kosova Türkü “Türkiye bize neden yardım etmiyor ? Türkiye'nin yardım etmesinin tam zamanıdır” demekte ancak bu ses , aynı 17 Ağustos Depreminin arkasından yıkıntılarda canlı arayan kurtarma ekiplerinin sesi gibi boşlukta yankılanmakta ve bir karşılık bulamamaktadır . Milletlerin tarihi için çok kısa olan 150 yıl gibi bir süre zarfında Üsküp, Selanik, Niş, Kosova, Dobruca, Batı Trakya gibi Türk bölgeleri ya tamamen ya da kısmen Türksüzleştirilmiş olup Bulgaristan dışında Türklerin Balkanlarda toplu olarak yaşadıkları en geniş coğrafya olan Batı Trakya'da da bu asimilasyon politikaları , insan hakkı perver AB ve ABD'ye rağmen bütün şiddeti ile sürüp gitmektedir.

Türkiye ise ikili anlaşmalardan kendisine doğan hakları kullanmak bir yana Hükümetin başı olan zat Batı Trakya gezisinde , kendisinden ümit verici sözler bekleyen binlerce Batı Trakya Türküne “sizler iyi birer Yunan vatandaşı olun” şeklinde tamamen kendisinden beklenen beyanatlar vermiş , Dış işleri bakanı olan zat ise Batı Trakya Türk cemaatinin seçtiği müftüler yerine Yunan hükümetinin atadığı Suudi destekli sahte hocalarla görüşmeyi yeğlemiştir . Kıbrıs'ı Rum'a ve dolayısıyla Yunan'a peşkeş çeken , Kerkük'te ve Telafer'de katledilen Türkmenleri görmezden gelen , ama kaçırılan kamyon şoförleri Kürt yada Arap olduğu zaman hemen müdahale eden , AB için **Aleks sevdalı**sı Patriğin isteğine uygun olarak Papaz Okulu açmaya çalışan şimdiki kabine bunları yaptı da öncekiler çok mu iyiydi? Evet herkesin gözünün önüne ünlü Sabetayist dışişleri bakanı ile anası Amerikalı babası Yunan - her ikisi de azıllı Türk düşmanı – olan Yunanistan'ın dışişleri bakanının Uzo eşliğinde yaptıkları sirtaki geliyor .Tabi bir de “Onurumuzla AB” mavalı . Şimdikiler sirtaki oynamayı bilmediklerinden olsa gerek ve tabi ki içki de haram olduğu için kendilerini aile dostlarına başka türlü tanıtıyorlar ve başka şeyler yaparak onları sevindiriyorlar . Onlar Atina sokaklarında gezip , Akropolis'e hayranlıkla bakarlarken Atina'da sadece (1) -yazı ile de- bir Türk camisinin , o da müze olarak ayakta durduğunu bilmiyorlar . Bunların bazıları Türkiye'li olduğunu bir Kürd karısının kulübesinde öğrendiği gibi, Kıbrıs'la ilgili barış(!) görüşmeleri yapmaya gittiği İngiltere'de bir Türk ve bir Rum'un kardeş (!) olduklarına dair şiirler yazarken Batı Trakyalı bir soydaşımızın daha sırf Türkiye'ye geldiği için Yunan vatandaşlığından çıkarıldığını bilmiyorlar.Onlar Yunan sahte kahramanlarının Pers ordusuna yenilmeleri anısına düzenlenen Olimpiyat oyunlarında Türk vatandaşı yapılan bir Habeş zencisi için ah vah ederken, beri yanda Batı Trakyalının kendi müftüsünü bile seçemediğini bilmiyor. Onlar kendi sözde Tanrılarını bile ateş elde etmek için kandıran Yunanlı ile aile saadeti sürerken 200 yıldan beri Mora'da, Girit'te, Epir'de, Adalar Denizinin irili ufaklı bütün adalarında, Batı Trakya'da, Doğu Karadeniz'de ve son olarak da Kıbrıs'ta aile dostlarının yaptıkları katliamları hatırlamıyorlar .

Palyaço ve yordakçıları Kıbrıs'ın Karpazında 12 Rum çocuğuna 17 öğretmen bulunan okul açmayı marifet telakki ederlerken Batı Trakya'da Türkler eğitim ve öğretim haklarından mahrum olarak yaşıyorlar . Yine Kıbrıs'ta, Rum uşakları kilise açmayı ve açılan kiliseye gidip ayin yapanları selamlamayı marifet biliyorlar ama bugün Rum işgalinde olan Kıbrıs'ın güney bölgesinde yıkılan ve artık izleri bile kalmayan 105 adet Türk camisinin varlığını bilmiyor ve bu camilerin varlığını kendilerine hatırlatanlara da küstahça cevaplar verebiliyorlar. Bazıları Ege adalarında mavi yolculuk yaparlarken oraların Türk ve Müslüman olması için kanını canını vermiş Aydınoğlu Umur Bey'i,Gazi Mentеше Bey'i,Emir Çaka Bey'i bilmiyorlar, görmüyorlar. Birileri Patriklerle, papazlarla kol kola gezip dinler arası diyalog ve hoşgörü adı altında dinimizi gavura ve çıfta pazarlarken Batı Trakya'da Yukarı İskeçe'nin Aşağı Mahallesinde bulunan Çınar Camisi duvarına yazılan "Türkler Dışarı" , "En iyi Türk ölü Türk'tür" gibi yazıları üç maymunu oynayarak geçiştiriyorlar . Birileri Mikonos adasında kutsal kitaplarda geçen Ad kavmine rahmet okutacak rezaletler yaşarken, 1829'da Rus ve Yunan donanmalarının Çeşme'de yaptıkları katliamda şehit olup ebediyen Ege sularında istirahat etmeye çalışan şanlı Türk denizcilerinin ruhlarının acı çığlıklarına gözlerini kapatarak sadece hayvanlar gibi yiyip içip çiftleşmeyi düşünüyorlar. Onlar Balkanları daha Osmanlıdan 1000 sene önce Türkleştiren Hunların, Kumanların , Kıpçakların, Avarların , Peçeneklerin , Uzların büyük ve adsız komutanları ve beyleri ile Batu Hanın bağaturlarının yerine Herkül'ü ve Atlas'ı büyük görüyorlar. Onlar Vardar Ovası yada Kaşları kara Aliş yerine Haris Aleksiu'yu, Angela Dimitriu' yu Mikis Teodorakis'i dinliyorlar, yanlarında bir tutam Livaneli ve bir avuç Sabetayist kızı Kürt kapaması , Fetullah sevdalısı Sezen Aksu ile beraber

Onlar kah vatan hainliğini ve din düşmanlığını dahi hoş gören ve göstermeye çalışan sahte bir dini cemaat, kah en ilerici demokrat, kah pornografik kasetleri elde ele dolaştığında namus palavraları atan soy özürlü şarkıcı yada mankencikler, kah devletin en üst kademelerinde bulunan gayrı Türkler, Beyaz Türkler, Türkümsüler! Onlar taraflarını tam ve kesin olarak belirlemişler! Türk olan , Türk'e ait olan , içinde bir nebze de olsa Türk bulunan her şeye ve herkese hakiki manada düşmanlık !

Sırf din kardeşliği adına bazı gavur uşağı Heretikleri (sapkınları) hoş görenler ; yalnızca insan sevgisi ve Hümanizm aldatmacasına tutulup Tanrı'nın ayrı

Türklerin Türküsü

Dilek yolunda ölmek Türklere olmaz tasa,
Türk'e boyun eğdirir yalnız türeyle yasa;
Yedi ordu birleşip karşımızda parlasa
Onu kanla söndürüp parçalarız , yeneriz.
Biz Turfan'ı yarattık uyku uyurken batı,
Nuh doğmadan kişnedi ordularımızın atı.
Sorsan şöyle diyecek gök denilen şu çatı:
Türk gücü bir yıldırım, Türk bilgisi bir deniz.
Delinse yer, çökse gök yansa kül olsa dört yan,
Yüce dileğe doğru yine yürürüz yayan.
Yıldırımdan tipiden kasırgadan yılmayan,
Ölümlerle eğlenen tunç yürekli Türkleriz....

H. Nihal ATSIZ

Başlıktan da anlaşılacağı üzere Türkçü olmanın zorluklarından bahsedeceğim. Ancak bu zorluklar ve çıkarıcılar irticacılar, komüncüler, azınlık milliyetçileri yada a.b. mandacıları değil yine Türkçü olanlar, Türkçü zannettiklerimiz tarafından çıkarılanlardan bahsedeceğiz diğerlerine sonra değineceğiz. Bir kere Türkçü olduğunuz bu "a" olsun bizim olsun" zihniyetine sahip bir takım gurupların dikkatini çeken ve onlar için davayı bölücü olursunuz, yoksa değişik işler yapmak istemeniz onları bağlamaz. Bu gurup benim şahsi kanaatimce en samimi olan guruptur. Birde diğer gurup olan monitör arkası Türkçü "kahramanlar" vardır yüzlerini cennete gidecek pek az kişinin gördüğü ancak sesine "fit" olan dava arkadaşları olan Türkçüler. Bunların bazıları sahte adres verirler gelin buradayız derler yokturlar, bazıları "prensip" meselesi der bu adres vermeme durumuna ve kahramanlıklarına devam ederler. Bunlar size monitör arkasından her türlü ithamı, iftirayı atar ne onun bunun ajanı olmağınız kalır, ne nurcu, ne fettullahçı, ne herhangi bir azınlık ve hatta homoseksüel olduğunuz bile iddia edilir. Bu dedikodular en safdilli en temiz tahminde "tek adam" olmayı istemektedir diyelim.

Türkçü olmak zordur Türkiye'de. Amerika'da Amerikancı, Almanya'da Almancı, İtalya'da İtalyancı olmaktan zordur. Devletiniz Kutlu Türk Devletidir ancak ne başbuğunuz, ne de vezirleriniz Türk'tür yine en safdilli yaklaşımla Çinlidirler ve dolayısıyla Türkiye'de Türklerin organize olmasından, bir araya gelmesinden en çok bunlar korkmaktadır zira mevzu iktidar, koltuk ve getirdikleri mevzusudur. Ayrıca Türkçü olmak maddeten de zor zanaattır, hep para sıkıntınız olur a.b. mandacılarının maddi imkanlarına hiçbir vakit kavuşmamışlardır buna rağmen iş görmeye çalışmaktadırlar. Yani net olarak başkaları gibi şu bu a.b. yada a.b.d. ci vakıftan bol sıfırlı maaş çekleri almamaktayız. Yine bu cenahta Türk Devletinin, Türk Ordusunun, Türk Milletinin çeşitli düşmanları da bizi hedef alır. Ancak bunlar kendi davalarınca haklıdır, çünkü Türkçüler bunların önünde Gazi Paşa'nın zihniyeti olarak durmaktadır.

Türkiye'de Türkçü olmak zordur vesselam.

Türkçülüğün temel metinlerini okumadan ve daha da önemlisi beyinlere nakşetmeden; Türkçülük hakkında ahkâm kesme meraklısı kişilerin sayısında gün geçtikçe görülen artış, gelecek açısından tehlike çınlınının çalışını simgelemektedir.

İlk bakışta denilebilir ki, "ahkam kesenler temiz niyetli fakat okuma özürlü toy çocuklardır fazla üstüne gitmemek gerekir". Hayır efendim katılmıyorum, kişilerin gönlündeki niyetleri röntgen cihazı gibi gözlerinizle görmeniz mümkün değildir. Niyeti temiz olanlar bunu ispatlamakla mükelleftirler. Niyet ne kadar temiz olursa olsun okumayan, düşünmeyen, tartışmayan, sorunlara çözüm önermeyen, zıt fikirlerle çarpışmayan, düşünce üretmeyen ve sadece tüketmeyi bilenlere yani sesi olup da görüntüsü olmayanlara "Türkçü" gibi kutlu saydığımız adın bahşedilmesi sorumsuz bir cömertlik yani bonkörölüktür. Körlüktür, geçmişimize nankörölüktür.

Ahkâm kesenlerin çoğalması Türkçülüğün yeniden yükselişe geçen büyük bir ülkü olduğunun da göstergesidir. Nasıl oluyor demeyin; korsan kitap tezgahlarında hep en çok satan kitaplar sergilenir. Türkçülük yükselen bir ülkü olduğunu, korsan baskılarının sayısındaki artışla göstermeye başlanmıştır. Korsan baskılar nasıl ki orijinal olanın yerini tutamazsa, kendini Türkçülüğe benzetmeye çabalayan fikrî sapmalar ve sapıtmalar da Türkçülüğün yerini tutamayacaktır.

Avrupa birliğinin bizi üniter devletimizden, tek milletimizden, tek bayrağımızdan etme çalışmalarının hızı çok artacak. Tüm Türk çocuklarının, Gazi Paşa'nın "Gençliğe hitabesini ve Bursa nutkunu" tekrar tekrar okuyup beyinlerine kazımasını rica ediyorum.

İtin ıssı barsa,
Börinin Kuday'ı bar.

TANRI TÜRK'Ü KORUSUN!

Her şey hızla geliyor gerek Türkiye’de gerek çevresinde. Eylül başıyla beraber Telafer olayları hızla büyüdü ve dünya basınında da yer aldı, aslında kayda değer olay yoktu meydana ama her şey bir sokaq çatışmasıyla başladı. Biz bugün hiçbir çalışır ve örgülenme gözlenmiyor. Halbuki gencin fevri hareketleri, başta İsrail olmak üzere ABD ve kürt uşaklılığı sıralaması gecikmiş bir hesabı görmek için iyi bir örnek. Bu tür olaylar Kürdistan’da ABD’nin tam olarak hakim bir yerdir. Tabii her zamanki gibi oyunlarca oyun vardı ve yine her zaman oyunun tek kaybedeni Türklerdir.

Telafer’de yaşananlar ve Kerkük’te yaşanması beklenen olaylar, Türkmenler için adeta sonun başlangıcını hazırlıyor. Türkmen toplumu ise bu gelişmeleri seyretmekle yetiniyor ve ileriye dönük hiçbir çalışır ve örgülenme gözlenmiyor. Halbuki bu gibi dönemler tider vasıflı siyasetçiler için essiz

verilen kadarıyla yetinmektedirler.

Önemli bir ayrıntıyı söylemeden geçemeyeceğim Dışişleri Bakanı A. Gül’ün basına da yansıyan çıkışı, Türkmenleri düşünerek yapılan bir çıkış kesinlikle değildir. Özellikle bir çok devlet kurumu olayı örtbas etmeye çalışırken konuyla hiçbir zaman ilgili olmayan Dışişlerinin sahiplenmesi hayra alamet değildir. Ayrıca Başbakanın yıllar sonra yine bu günlerde Türk kelimesini dile getirmesi gibi, Türkmen kartı da bir iç politika malzemesi olarak kullanılmıştır.

“Geçmiş tarih yargılar” deriz fakat ileriye görmemek ve trene bakar gibi gelişmeleri **-dikkatle veya dikkatsizce-** izlemek hepimiz için en büyük ayıptır.

Ekim ayının ortalarında Irak’ın genelinde nüfus sayımı yapılacaktır. En azından ABD’nin bu yönde sözleri var. Türkmenlerin açısından olaya yaklaştığımızda genel kanı, kürt-ABD işbirliği sürdükçe, bu işbirliğinin sayım sonucunu etkileyeceği yönündedir. Tabii bu faktörü bir yana atarsak, nüfus sayımının geciktirilmemesi Türkmenlerin lehinedir çünkü Peşmerconilerin iskan politikaları ve sindirme çalışmaları son halini almamıştır ve her şeye rağmen ciddi bir sonuç ortaya çıkacaktır. İşte ABD bu noktadan yola çıkarak ve diğer gelişmeleri de göz önüne alarak edemiyor.

Telafer olaylarında ITC topu Ankara’ya atarken, Kerkük’te beklenen olumsuz gelişmelere şimdiden kılıf hazırlamaktadır.

Üstteki paragrafı biraz daha açarsak, son Telafer olaylarında Cephe bu tip gelişmelere karşı kendi önlemlerini ve tavrını açık olarak alması gerekirken, olayların başlangıcında bu gelişmeleri yalanlamıştır. Sonra Suriye sınırından sızma olarak açıklamış, bununla kalmayıp daha sonra bir açıklama daha yaparak Şii’ler ile ilgili olduğunu söylemiştir.

Tabii bu arada; yok aşiret çatışması, yok aşırı İslamcı gurupların başlattığı olay olarak yansıtmaya çabalarlı da bu işin cabası olmuştur. Fakat ne yazık ki gerçek, nüfusu yüz binlerle ifade edilen Türkmen şehrinin, hedef ayırt etmeksizin bombardıman altında tutulmasıydı.

Kerkük’te ise durum daha vahim! Telafer’de olayı saptırma çalışmaları yapılırken, Kerkük’te ITC Türkmenleri yok etme senaryosunda karşı tarafta olması gerekirken Türkmen sindirme politikalarına dolaylı yollar ile hizmet etmektedir. Hiç bir gün geçmiyor ki yetkili kişiler, Türkiye basınında Kerkük’teki kürtleştirme veya Kerkük’te katliam yapılacağı haberi veya açıklaması yapmadan

Maalesef yetkili kurumlar, Türkmenleri bu muhtemel duruma karşı her türlü şekilde hazırlaması gerekirken Türkiye'deki kamuoyunu olacak olaylara karşı pasif yönde hazırlıyormuş gibi bir izlenim vermektedir.

Bir ara not;

Telafer'de yaşanan bombardıman sonucu Telafer'de yayın yapan Türkmeneli televizyonu isabet almış ve yayını bu olaydan dolayı kesilmiştir benzer bir durumun Kerkük'te yaşanması halinde geçen 3 yılda bin bir zorlukla kurulan bu kanalın merkezi yok olacak demektir, bu da kurumların güttüğü yanlış stratejilerin en belirgin yönlerindendir.

Halbuki Türkmenler bu kadar çaresiz değil, önümüzdeki sayım ve seçimler için daha gerçekçi politikalar güdülmesi gerek, Telaferde yaşanan rezalet ve onun gibi yaşanması muhtemel olaylara karşı açık ve tavizkar olunmamalıdır, üzerindeki hantal yapı ve çalışma anlayışını mutlaka üstünden atmalıdır.

Kerkük'te ve diğer Türkmen şehirlerinde ağır bir baskı oluşturulmaktadır ve bunun sonucu da daha şimdiden kendini göstermektedir, gerek sayımda gerek seçimlerde milletin özgür iradesini yansıtılacağını da söylemek yanlıştır fakat bu bahaneler arkasında gizlenmek değil çözümler öğretmek bizlerin ve Türkmen kurumların görevidir.

Özelikle sayım sonucu çıkacak rakamlar Türkmen toplumunu moral bozukluğuna sevk etmemelidir ve hiçbir bahane arkasında sığınmamalıdır, tabi ki yapılan haksızlıklara başkaldıracaktır fakat bundan sonra sistemli ve programlı bir siyasal yapıya kavuşmalıdır.

Son bir not; Büyük bir ihtimale sayım ertelenecektir çünkü seçimin ertelenmesi başta ABD olmak üzere bütün tarafların işine geliyor. Tabii Türkmenlerinde ciddi bir organizasyon ve güç sorunu yaşarken gündemin ve konjonktürün değişmesi ümidi ile maçı uzatmalara götürmeye çalışmaktadır bu da her ne kadar tartışılır da olsa nispeten doğru bir stratejidir.

ÇUR

**Börk uçarsa saç görünür
Kılıç yarsa iç görünür**

**Ton eski olmaya görsün
Yırtığından kış görünür**

**Kutsuzluktan gökteki ay
Bilir misin kaç görünür**

**Tutsak Türk'ün kurtulması
Kim demiş ki güç görünür**

**Umutsuzluk us işi mi
Bozkurt dağda geç görünür**

**Ülkemizi sevmek bile
Kimisine suç görünür**

**Bozkurt soyundan olana
Öz illere göç görünür**

**Er olana düşlerinde
Kılıç kargı meç görünür**

**Türk'ün bölüğüne karşı
Çin alayı hiç görünür**

**Urus adı her geçende
Gözümüze öç görünür**

**Gezlemişiz ok ucunda
Urum denen piç görünür**

**Yağı bir Türk eri görse
Korkusundan üç görünür**

**Türk çerisi yağlara
Enenmemiş koç görünür**

**Kırışa doyum olur mu
Kurt tok olsa aç görünür**

**Budunumuzun geçmiş
Başımıza taç görünür**

**Gün gelir ki açun bize
Alınacak baş görünür**

**Türk dindikde ey Erk neden
Ciğerinden uç görünür**

Geçen gün, uzun süredir yurtdışında yaşayan bir tanıdığım ile karşılaştım. Kendisi yaklaşık 25 yıldır yurtdışında yaşıyordu ve çocuklarına kendi vatanlarını göstermek için uzun zaman sonra Türkiye'ye gelmişti. Ülkeden ayrıldığı zaman yıl 1979 idi ve ülke çok karanlık günler yaşamaktaydı. Olan bitene çok üzülen dostum "artık bu ülkede yaşanmaz" diyerek uzaklara, ta Japonya'ya yerleşmiş ve 25 yıl boyunca da Türkiye'ye dönmemişti. Orada büyük bir şirkette çalışmaya başlamış ve bir Kazan Türk'ü ile evlenerek 3 çocuğu olmuştu. Uzun müddet dışarıdan Türkiye'yi takip etmiş, memleketin gösterdiği gelişmelere çok memnun olmuştu. ■ **ŞİA TİLİDA İDİL** çocuklarına ölmeden önce memleketlerini adncturan.tc göstermek ve onların Türklüklerini unutmamaları için yıllar sonra Türkiye'ye gelmişti.

Bu eski dostla uzun müddet sohbet etmek fırsatı buldum. Arkadaşım ülkenin gösterdiği teknolojik gelişme karşısında şaşkına dönmüş bir haldeydi. O ülkeden ayrıldığı zaman bırakın cep telefonunu, her evde bile telefon yoktu. Her mahallede ve genellikle mahalle bakkalında bir telefon bulunur ve özellikle şehirler arası görüşmelerinde santralden sinyal beklenirdi. Hem de bazen saatlerce. Aynı dönemde meşhur tütün, yağ ve benzin kuyrukları alabildiğine uzanır, insanlar ve tabii ki biz de kuyruklarda sabahlardık. Sık sık elektrik kesintileri olur, insanlar evlerinde muhakkak gaz lambası bulundururlardı. Bulundururlardı bulundurmalarına da çoğu zaman lambanın içine koyacak gaz bulmakta zorluk çeklerdi. TV. tek kanallı ve siyah-beyazdı. Ve tabii ki en önemlisi insanlar ikiye ayrılarak toplumsal bir histeriye kapılmış bir şekilde birbirlerini öldürmekle meşguldü.

Arkadaşım ile o günleri konuştuk. Bana o günlerden bazı arkadaşlarımızın şu anda ne yaptıklarını sordu. Bazısı ticarete atıldı ve köseyi döndü, ama bazıları da sürünerek öldüler dedim. Bir sosyalist arkadaşımız vardı. Ben bu yaşa geldim, inandığı davaya bu kadar kendini adanmış bir insan görmedim.

Bu arkadaşımız 12 Eylül'de birkaç yıl içeride kaldıktan sonra dışarı çıktı ve ilk işi ANAP'a girmek oldu. Kurduğu şirketler vasıtasıyla milyonlarca dolar kazandığı yazılıp çizildikten sonra şimdilerde AKP'den milletvekili seçildi. Bir başka arkadaşımız ise Ülkü Ocaklarında başkanlık yapmış bir isimdi. 12 Eylül'le birlikte o da uzun müddet içeride kaldı. Dışarı çıktığında yapacak bir iş bulamadığı için önce mafya olup öteye beriye haraç kesmeye koyuldu, arkasından kurduğu şirketlerle paraya para dememeye başladı. 1990'lardan itibaren Türk Cumhuriyetlerinde iş yapmaya başlamış, MHP içerisindeki herkes ona "eski ve mağdur arkadaşımız" gözüyle baktığından o da bunu alabildiğince istismar etmiş, en sonunda da o da sosyalist arkadaşımız gibi AKP'ye kapılanarak bir milletvekilliği almış, bunu yaparken de anasının Laz babasının Gürcü karısının ise Kürt - Arap kırması olduğunu, her yerde bangır-bangır dile getirmeye başlamıştı.

Yanımda beni dinleyen dostum "Peki! Dedi. Bizim bir Hoca Rızamız vardı. Beş vaktine beş vakit daha katan, dünya nimetlerinden başka gairesi olmayan temiz Rıza, o ne yapıyor?" Ona bir para kazanma hırsı geldi. Önce Türkiye'de arkasından Avrupa'daki işçilerimiz arasında, şimdilerde de Türk Cumhuriyet-lerinde insanları kandırıp sömürmekle meşgul. O, kazara önünden geçmek zorunda kaldığında günlerce tövbe edip saatlerce nafil namazı kıldığı kiliselerden artık dışarı çıkmıyor. Etrafındaki birkaç kişi de onun evliya olduğuna inandı. Zavallı bu yalana kendisi de inanmış olacak ki, çağımızın imamı diye kartvizit bile bastırdı. Geçenlerde gazeteler 4. karısının boşayıp 17 yaşında bir kızla evlendiğini yazdılar. Anlayacağın o da paranın büyümesine kapıldı" dedim.

Arkadaşım üzgün bir şekilde "Bu ülkeye ne oldu böyle" dedi. "Ben bıraktığım zaman insanlar fakir ama onurlu, fakir ama mutlu idi. İnsanlar verdikleri sözlerden kesinlikle geri dönmezler, girdikleri bir yolu asla terk etmezlerdi.

"Peki hiç mi iyi bir şey olmamış?" diye sordumdaysa sitemkâr bir şekilde şu yanıtı

"Değişmez mi! Herkes Amerikancı olmuş.

Bazı hayvanlar bazı milletlere sembol olmuş; kimi kartalı, kimi aslanı, kimi horozu benimsemiştir. Türk'ün tarihî sembolü de bozkurttur. Bu çeşitli semboller arasında birbirine en uygun düşen, muhakkak ki, kurt ile Türk'tür. Çünkü kurt, hayvanların en sert pençelisi; Türk de milletlerin en yiğitidir.

Bozkurt, Türk'ün sadece sembolü değil, aynı zamanda yol göstericisidir. Türk edebiyatının en eski eserleri olan millî destan parçalarımızda bozkurt, bu

Oğuz Kağan destanında bozkurt, kağanın ve Türk boyunun kılavuzudur. Türk orduları savaşa giderken, boz yeleli kurt, her zaman önlerindedir.

Ergenekon destanında da kurt, yol göstericidir. Türk'ü Ergenekon'dan çıkarır, kurtarır.

Tarihimizde büyük başbuğların, bozkurt diye adlandırılmasının sebebi budur. Çünkü onlar da Türk'ün yol göstericileri, Türk'ü mutluluğa götüren varlıklardır. Yabancıların dahi bu deyiimi benimsemelerinin sebebi de bundan başka bir şey değildir. **Atatürk** hakkında İngilizce olarak yazılmış ünlü bir eserin adının **Bozkurt** olması, eser sahibi yabancının, İstiklal Savaşı başbuğu Mustafa Kemal'i, kılavuzluk eden bir baş olarak kabul etmesindendir.

Buna göre Türk milletini, bir bozkurtlar soyu olarak kabul etmek mümkündür. Onun içindir ki, Türk, ne zaman bir sıkıntıya düştü, ne vakit bir tehlike ile karşılaştı ise, bu kurtlar soyu içinden çıkan boz yelelilerden biri, topluma öncülük ve kılavuzluk etmiş; böylece milletimiz dertten, devletimiz tehlikeden kurtulmuştur.

Tarihimizi, şöyle bir gözden geçirirsek; sıkıntılı, tehlikeli ve genel olarak buhranlı her anda, ortaya çıkmış bozkurtlar ile karşılaşıyoruz:

Milattan önce 3. yüzyıla kadar olan en eski çağlarda, Türkler dağınık yaşayan bir kavim halinde idiler.

Bu dağınık halde yaşayan Türkleri, büyük bir devletin manevi çatısı altında toplayacak, onları bir millet haline getirecek bir bozkurt lazımdı. Bu bozkurt, Milattan önceki üçüncü yüzyılın sonlarında ortaya çıktı. Bu bozkurt, tarihimizin ilk büyük başbuğu **Mete**'dir. **Mete**, dağınık Türk'ü millet yapan adamdır. Tarihimize ilk büyük kurtarıcı bozkurt olarak geçmesi bundandır.

Göktürkler çağına bakalım: Çin'i de sindirip Asya'ya hakim olan Göktürklerin, bu şanlı çağlardan sonra, 630-680 yılları arasında elli yıl süren bir tutsaklık devirleri vardır. Bu karanlık devirde, Türklüğü felaketten kurtarmak için harekete geçen bozkurtlar görüyoruz. Bunların en namslısı **Kür Şad**'dır. Tutsak bulunduğu Çin sarayında 40 arkadaşı ile birlikte giristiği kanlı ihtilalin gagesi, soyunu kurtarmaktı. **Kür Şad**, bu emelinde başarıya ulaşamadı. Fakat onun ileriye atılışından kırk yıl kadar sonra, 680'de, bir başka bozkurt Türk'ün önüne düştü. Bu kurtarıcı bozkurt 17 erle dağa çıkan ve istiklal bayrağını açan **İlteriş Kutluk**'tur. İlteriş, bir yıl süren savaştan sonra Türk bağımsızlığını kurtarmak suretiyle, kurtarıcı bozkurtluk şerefini kazandı.

Daha sonraki yüzyıllara inelim; 10. yüzyıl, Türk soyundan bir bölüğün, batıya doğru kayıp Horasan'da Türkiye'nin temellerini attıkları çağdır. Oğuzlar, bu devleti kurarlarken, başlarında güçlü başbuğlar az değildi. Fakat kılavuzluk **Tuğrul Beğ** ile **Çağrı Beğ**'e düştü.

Anadolu'nun, Türk soyuna ikinci bir anayurt, ikinci bir ebedi vatan olması için, o toprakları ellerinde bulunduranların bellerinin tamamen kırılması gerekiyordu. **Alp Arslan**, Malazgirt'te engeli yıkan Türk ordusunun başında bu görevi yaptı.

Sonra, birinci haçlı seferleri yıllarındaki o büyük tehlike... Batının Hristiyan dünyası, tam bir dinî taassupla ve İslam dininin kökünü kazımak gagesi ile, birbiri ardına gelen seller gibi Anadolu topraklarından geçip emellerine ulaşmaya çalışırken, Türkiye'yi korumak vazifesini yapan küçük kuvvetin başında, Selçuklu çağının yiğit oğlu Kılıç Arslan bulunmuştu. Yüz binlerce haçlının yok edilmesi ve Anadolu'nun yine Türk'ün elinde kalması ile sonuçlanan bu savaşlarda, Türklük, kurtarıcı bozkurtunu bu yiğit oğlunun şahsında bulmuştu.

13. yüzyılın karışık yıllarında, Türk soyuna kılavuzluk eden yeni bir bozkurtla karşılaşyoruz. Bu bozkurt **Çengiz Kağan**'dır. Çengiz, Türk soyunu bir bayrak altında toplayıp dünyanın en güçlü imparatorluğunu kurarken parolası şu olmuştu: "Nerede bir Türk varsa, oraya.."

Türkiye'nin, Osmanlı hanedanı çağının büyük askerî dehaları ve devlet adamları **Fatih, Yavuz** ve **Kanunî** de, 15 ve 16. yüzyıllarda aynı görevleri yaptılar. Türkiye büyümek ve düşman bir dünyaya karşı, sınırlarını gerekli yerlere kadar uzatmak zorunda idi. Bu büyük sultanlar, bu vazifenin yapılmasında kılavuzluk, başbuğluk, bozkurtluk ettiler.

Ve nihayet, Birinci Dünya Savaşından yenik çıktıktan sonra Anadolu'da yaptığımız İstiklal Savaşı... Bu savaş, bozkurtlar soyunun ölüm-kalım kavgasıydı. Bütün milletin, bir iman ordusu halinde birleşip düşmanı yere serdiği o büyük mücadelenin başbuğu, kılavuzu, yani bozkurtu da **Gazi Mustafa Kemal** oldu.

Tarihin bu olaylarından şu gerçek ortaya çıkmaktadır: Türk soyu; buhranlı, sıkıntılı ve tehlikeli anlarında, içinden, kendisine kılavuzluk edecek, öncülük yapacak kişileri mutlaka çıkarmaktadır. Tarih boyunca, gerektiği her an, Türk soyunun böyle bir kılavuza sahip olmasının sebebi budur.

Bir milletin, lüzumlu her anda içinden bir öncü çıkarabilmesi, bu özellikteki kişilerin, arasında her zaman var olmasıyla mümkündür. Yani Türkler, bütün yüzyıllar boyunca, kendilerine kılavuzluk edebilecek başbuğlara sahip olmuşlardır. Ancak bunlar, gerektiği zaman ortaya çıkmışlardır ve çok kere de tek kişi olmuşlardır. Bu da, büyük olayların tek başbuğ ile yürütülmesi gereğindendir.

Mete zamanında, Türk soyu içinde, o güçte belki başka kılavuzlar da yaşamıştır. Kür Şad'ın arkadaşları içinde, onun kadar gözü pek yiğitlerin bulunması imkansız değildi. Türkiye kurulurken ve yeni vatanda yerleşilirken, Oğuzlar arasında daha ne yiğitler, ne büyük yaratılışlar vardı. İstiklal Savaşında da kudretli askerlerin sayısı az değildi. Fakat kılavuzlar çok kere tek oldu.

İşte bu, Türk soyuna mahsus bir hayat gerçeğidir. Türk milleti, böyle bir talihe ve dolayısıyla böyle bir yaşama gücüne sahip olduğu içindir ki zamanı gelince kahramanını ortaya çıkarabilmektedir. Bu kahraman kurtarıcı bozkurt olmaktadır.

Türk milleti bugün de, büyük bir tehlike ile karşı karşıyadır. Bu tehlikenin ne olduğunu ve korkunçluğunu, kör olmayanlar görüyor, biliyor. O halde, kılavuzun ortaya çıkması zamanı gelmiş bulunuyor.

Bugüne kadar Türk'e öncülük yapanlar büyük kahramanlar, büyük devlet adamları, büyük askerlerdi. Fakat bugünün kılavuzunun, bunlardan gayri bir başka manevi güçle pusatlanmış olması gerekiyor. Bu manevi güç, milliyetçiliktir.

Evet, artık, kurtarıcı bozkurtlar, muhakkak milliyetçi, Türk milliyetçisi olacaktır. Türk milliyetçisi olmayanlar, başka hangi meziyetlere sahip bulunurlarsa bulunsunlar, kurtarıcı bozkurt olamayacaklardır.

Bozkurt, milli destanlarımızda nasıl efsanevi bir yol gösterici ise, kurtarıcı bozkurt da tarihimizde öyle bir gerçek kılavuzdur.

Kurtarıcı bozkurt, Türk'ün tarihi dolduran hayat gücünün sembolik bir ifadesidir.

Türklük bugün böyle bir güçlü kılavuza muhtaçtır. Bu öncü, tarih boyunca olduğu gibi, bugün de çıkacaktır. Muhakkak çıkacak ve vazifesini yapacaktır. Bundan şüphe etmek Türklükten şüphe etmek gibi bir şeydir.

ÖTÜKEN

21. Sayı

24 Eylül 1965

Müjdeler olsun! Yıllardır beklediğimiz ilgiyi sonunda bulduk. Bizlere Gözüm Abla yerine ücretsiz danışmanlık hizmeti yapacak kurum belirlendi. Aşağıda sıraladığımız benzeri talepleri olan Anadolu(!) veya Avrupa kadınları var ise AMPUL rumuzu Hükümet/ANKARA adresine gönül rahatlığı ile mektuplarını yollasınlar. Emin olun her mektup tek tek, itina ile okunup değerlendirilecektir.

1) Yetişin! Kocam beni aldatıyor. Her gece barda, gönlü hovarda diyenler.

2) Yatak odamıza çaya bekleriz, hükümetçe gelin. Hatta gece korkuyoruz aramızda yatın diyenler.

3) Kocanın birden fazla hanımı var. Kaç tane sayamıyoruz. Yardımcı olur musunuz? diyenler.

4) Tokuz, pekiz, ekonomi harika, AB'ye girmeye bayılıyor. Fakat zina çok büyük bir sıkıntı. Tamda sizin işinize geldiği an aklımıza düşüverdi. Bu işe bir çare Ya Ampul! diyenler.

Bu adres tam size göre. Yalnız sevgili hanımlar burada iki istisnai durum söz konusu. Bunlar,

1) Milletin(!) vekillerinden bir zatın hanımıysanız (imam nikahlı ve/veya resmi nikahlı), vekilin zinasına dair bir mektup yazmanız halinde, doğru olduğunu bilsek de zat haklı çıkarılacak kısacası AK(!)lanacaktır.

2) Anadolu kadını olsanız da şehit annesi veya yakınıysanız mektubunuz bu durumda da okunmaz ve imha edilir. Neden mi?

ÇÜNKÜ: Bu hükümet, Şehit Anası'nın hakkından, yarasından anlamaz. Anadolu'nun sesini kendi kafasından uydurmayı tercih eder. Yazılmamış mektuplar okur binlerce. Daima bahanesi hazır. Sizi mi analarım? Yok, sizi duyamaz. Terör örgütü mensubu, eski vekil bir takım zevatı hapisten çıkarmak için dört dönerken duymayan şimdi duyar mı? Vatanı bölme gayesinde olanlara yataklık ederken, vatan için can vereni derdine düşer mi hiç.

SONUÇ: Gördüğünüz gibi hanımlar ve hatta beyler, sonuç ortada. Boş, gereksiz ne kadar iş varsa hükümet ilgilenmekten son derece hoşnut

NASIL DERSİNİZ ?

Bilmiyorum nasıl yazsam size hitaben.
Türküm diyemediniz, Türkçe anlamazsınız.
Alıştınız, atsam da tutarsınız siz
Uydurma dillerde yayın yaptınız.

Tarih versinler diye, kuyruk sallarken
Düşündüm aç kalıp ne yersiniz siz ?
Alıştınız kapılarda köpek olmaya
Nasıl bir çöplük bulursunuz siz.

Bizi rahat bırakın, biz girmeyelim.
Minnet edecek kadar yüzsüzsünüz siz.
Üzülme kapılar kapanmaz size
Papazlarla kardeş oldunuz ya siz.

Sormuyorum, sizce vatan ne diye.
Cevap vermekten bile acizsiniz siz.
Karış karış satmaya başladınız ya
İnşallah yatacak yer bulamayın siz.

Milliyetin tâyini, keyfe tâbi bir mesele değil, ilmen halli lazım gelen bir meseledir. Ben gençliğimde tahsil için, ilk defa İstanbul'a gittiğim zaman, bu ilmî tahkikata başlamak mecburiyetinde kaldım : Çünkü, orada eskiden kalmış fena bir itiyada tebean, bütün Karadeniz Laz dedikleri gibi, benim gibi vilâyet-i şarkiye ahalisinden bulunanlara da Kürt milliyetini izafe ettiklerini gördüm. O zamana kadar, kendimi hissen Türk sanıyordum. Fakat bu zannım, ilmî bir tahkike müstenit değildi[dayanmış değildi].

Hakkatî bulabilmek için, bir taraftan Türklüğü, diğeri dâhîyet Kürtlüğü tekkine başladım. Evvel emirde lisandan başladım. Diyarbakır şehrinde, ana lisan Türkçe olmakla bereber, her fert biraz Kürtçe de bilir. Lisandaki bu ikilik, iki suretten biriyle açıklanabilirdi: Ya Diyarbakır'ın Türkçesi bir Kürt Türkçesiydi yâhut Diyarbakır'ın Kürtçesi bir Türk Kürtçesiydi.

Lisanî tetkiklerim gösterdi ki, Diyarbakır'ın Türkçesi, Bağdat'tan tâ Adana'ya, Bakû'ya, Tebriz'e kadar imtidat eden [uzanan] tabîî bir lisandan, yâni Akkoyunlu ve Karakoyunlu Türklerine mahsus bulunan Azerî lehçesinden ibarettir. Bu lisanda hiçbir sunîlik yoktur. Binaenaleyh, Kürtlerin tahrif ettiği bir Türkçe değildir. Diyarbakır lisanının Azerî Türkçe'si olması, şehirlilerin Osmanlı Hükümetinin tesiriyle Türkçe konuştuğu iddiasını da esasından çürütür. Çünkü öyle olsaydı, bu şehirlerde konuşulan lisanın, Osmanlı lehçesi olması lazım gelirdi.

Diyarbakırlıların mahdut kelimelerden ibaret olarak söyledikleri Kürtçeye gelince, bu lisanın köylerde konuşulan fasîh Kürtçeden farklı olduğunu gördüm. Kürtçe, Farisîlerin akrabası olduğu halde, nahiv [sentaks] itibariyle hiç ona benzemez. Çünkü Farisî'de bulunmadığı halde, Kürtçede, hem tezkîr [erkeklik] ve te'nis [dişilik] hem de Arapça'da ve Latince'de olduğu gibi i'rab [kelime sonunda harf değişmesi] vardır.

Demek ki, Kürtçe, Türk lisanına nisbetle daha mürekkep, daha karışıktır. Türkler, kendi lisanlarında tezkîr, te'nis, i'rab gibi ahvale müsadif olmadıklarından, Kürtçe'nin bu gibi hususiyetlerine nüfuz edememeleri iktiza ederdi. Filhakika vâkıalar bu suretle cereyan etmiş, Diyarbakırlılar Kürtçe'nin tezkîr, te'nis, i'rab kaidelerini tamamiyle hazır edip, Kürt nahvini Türk sarfına[dilbilgisine] uydurarak, sunî bir Kürtçe icat etmişler. Bu Kürtçe'ye "Türk Kürtçesi" nâmını vermek gayet doğru olur.

Lisaniyat nokta-i nazarından gayet mühim olan bu vâkıa, Diyarbakır'lilerin Türk olduğuna en büyük bir delildir. Bundan başka, Diyarbakırlılar burda yalnız Kürtlerle konuştukları zaman kullanırlar. Kendi aralarında yalnız Türkçe konuşurlar. Diyarbakırlıların guya bildikleri bu düzmece Kürtçe'nin kelimelerine gelince, bunlar da gayet mahduttur. Bu sebeple, boşlukları Türkçe kelimelerle doldururlar. Zaten, bir çoğunun bildiği kelimeler "gel , git" gibi birkaç tabire münhasırdır.

Diyarbakırlıların Türk olduğunu ispat eden delillerden birini de mezhep sahasında buldum. Diyarbakır'ın hakikî ahalisi bütün Türkler gibi Hanefidirler. Kürtler ise umumiyetle Şâfiîdirler. Bu iki alamet-i mümeyyize, yalnız Diyarbakır halkına mahsus değildir. Şark ve Cenup vilayetlerimizdeki bütün şehirlerin ahalisi Kürtçe'yi Diyarbakırlılar gibi tahrif ederek söylerler ve Hanefî olmak âlâmetiyle Şâfiî Kürtlerden ayrılırlar.

Bunlardan başka, elbise, yemek, bina ve mobilya gibi harsa ve âdetlere taalluk eden hususlarda da, arada derin farklar vardır. Bu âlâmetler, bana Diyarbakırlıların Türk olduğunu gösterdiği gibi, babamın her iki dedesinin bir kaç batın evvel Çermik'ten, yani bir Türk muhitinden geldiklerine nazaran, ırkan da Türk neslinden olduğumu anladım.

Küçük Mecmua, Yıl:1, Sayı:29,
25 Aralık 1338 [1922]

Yeni bir eğitim ve öğretim yılı daha başladı. Türk Milli Eğitim sistemi birçok sıkıntılarıyla yeni bir döneme daha girmektedir. Senelerdir süre gelen siyasi iktidarların eğitim sistemi üzerindeki baskı politikaları gencecik yavrularımızın dengesiz eğitilmesine sebep olmaktadır. Her gelen hükümet kendi eğitim anlayışını kavramaya çalışan öğrencilerin zihinlerini karıştırmakta, gelecek nesiller bin bir karamsarlıkla bir meçhule doğru sürüklen-mektedir.

3 Kasım seçimlerinin ardından tek başına iktidara gelen AKP Hükümeti, göreve geldiği günden bugünlere kadar geçen süreç içinde milli ve manevi söylemlerden belirli çevrelerin baskısı ile uzak kalmış, bunu bütün bakanlık hizmetlerinde çok iyi bir derece ile başarmıştır. Tarihini en eski medeniyetlerinden olan büyük Türk Milleti cumhuriyetin kuruluşundan bugünlere dek hiç bu kadar teslimiyetçi ve millettan uzak bir hükümet ile idare edilmemiştir. Avrupa birliği sevdasına her türlü elbiseyi üzerine geçiren hükümetin Milli Eğitim sistemimize biçmeye çalıştığı elbise, katıyetle tasvip etmeyeceğimiz bir durum meydana getirmiştir.

Geçtiğimiz günlerde açıklanan yeni ilköğretim müfredatı bile hükümetin ne denli gafletin içinde olduğunu gözler önüne sermektedir. Avrupa ve ABD'nin yıllardır uygulamakta olduğu formasız, önlüksüz eğitim diye akıllarımızda kalan eğitim sistemi, bugün ülkemizde uygulanmaya çalışılmaktadır. Bu uygulamanın amacı sözüm ona öğrenciyi araştırmaya sevk etmek ve öğreneceği bilgiyi ve dersi araştırma metodu ile kendisinin öğrenmeye çalışması. Bu sistem bize yıllar evvel eğitim sistemimize konan fakat beraberinde binlerce öğrenciyi mağdur duruma düşüren kredili sistemi hatırlatmaktadır.

Henüz kimlik ve kişilik arayışında olan yavrularımıza bunca sorumluluk yüklemek, eğitim ve öğretimden soğutacak öğretmen ve okuluna karşı mahcubiyet hissederek onların özgüvenlerini kazanmaları yolunda büyük bir engel teşkil edecektir.

EĞİTİM SİSTEMİ ÜZERİNE...

TURAN

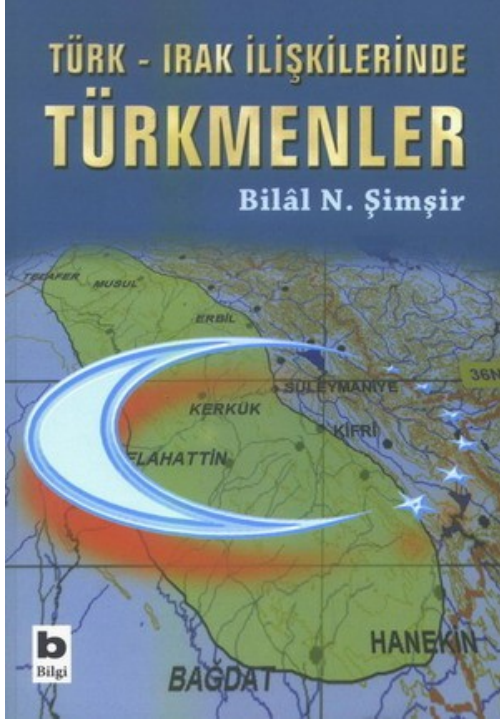
Nahızlarımnda vuran duvarlar ki tarihin
Bu vesile ile Türk Milli Eğitim sisteminin daha duyarlı ve gelecekte yetişecek nesillerimize sağlıklı bir çalışma metodu ile milli hassasiyetlerin ağırlık kazandığı bir öğretme ve öğrenme seferberliğine gidilmesi mecburiyet haline gelmiştir.

Küreselleşen, globalleşen ve dahi tombullaşan dünyaya inat, Türk kültür ve terbiyesinin, binlerce yılın birikimiyle tesis etmiş olduğu ahlak ve faziletinin okullarımızda ağırlıklı konular olarak okutulmasını diliyorum. Yeni eğitim ve öğretim yılının, Arap-Kürt kırması bir bakanın varlığına rağmen Türk milleti için hayırlara vesile olmasını temenni ediyorum.

VATAN NE TÜRKİYEDİR TÜRLERE, NE
TÜRKİSTAN

VATAN, BÜYÜK VE MÜEBBET BİR
ÜLKEDİR: TURAN

Ziya GÖKALP

KİTAP TANITIMI

Eylül ayı içerisinde okuyuculara sunulan Türk-Irak İlişkilerinde Türkmenler adlı kitap, Emekli Büyükelçi Bilal Şimşir tarafından kaleme alındı. 724 sayfadaki oluşan kitap Bilgi Yayınevi tarafından basıldı.

Emekli Büyükelçi Bilal Şimşir'in önemli bir özelliği, meslektaşlarından farklı olarak Türk dış politikasına yabancı gözle değil, Türk gözü ile bakmasıdır. CNN Kürt'te programlara çıkan Türkmen soyadlı Yahudi, emekli büyükelçi sıfatı ile atıp tutarken, Bilal Şimşir gibi milli şuur sahibi büyükelçilerin ekranlardan uzak tutulması sebebiyle Türk milletinin dış politika hakkında gerekli bilgileri öğrenmesi engellenmektedir. Uluslararası pek çok arşivde yaptığı araştırmaları kitaplaştırarak önemli kaynak kitaplar oluşturan Bilal N. Şimşir, bu kez Türkmen sorununu masaya yatırdı.

Irak Türkmenleri, seksen yıl önce Osmanlı vatandaşı olan, imparatorluktan miras kalan en büyük Türk kitlesidir. Türkiye Cumhuriyeti'nin bugün ki sınırları içerisinde yer almamakla birlikte Misak-ı Milli topraklarından olan fakat yıllarca süren tepkisizliğin neticesinde bazı şehir ve kasabaları Kürtlerin eline geçen Musul eyaletinde yaşamaktadırlar.

Musul'a Kerkük'e ve diğer Türk vilayetlerine Irak'ın bir parçası gibi değil, bizden zorla ve üstelik hile ile kopartılmış bir vatan parçası olarak bakmalıyız. Kerkük'te ve diğer şehirlerde gelişen olaylara Irak'ın iç işleri diyerek sessiz kalmanın vatana ihanetin bir başka çeşidi olduğu akıllardan çıkarılma-malıdır.

Birinci Dünya Savaşı ve İstiklal Harbi sırasında -Allah muhafaza- İzmir'i Yunan'a yahut Antep'i Fransızlara kaptırmış olsaydık, bu şehirlere Yunan'ın şehri-Fransız'ın şehri deyip ilgisiz mi kalacaktık?

Türk-Irak İlişkilerinde Türkmenler, Amerikan saldırısıyla dünyanın gündemine oturan Irak'taki Türkmenleri masaya yatırıyor:

* Irak'ın yeni siyasi yapılanması nasıl olacak?

* Irak üniter devlet olarak mı kalacak, özerk bölgelere mi ayrılacak?

* Irak'ta federasyon mu kurulacak, kurulacaksa bu nasıl bir federasyon olacak?

* Türkmenler tüm bu yeniden yapılanma süreci içinde nerede ve nasıl duracak?

Türkmenler konusunda Türkiye Cumhuriyeti Hükümetlerinin izlediği politikayı aydınlatmak için, Dışişleri Bakanlığı arşivinden belgeler de kullanan Şimşir, kaynayan kazan Ortadoğu'da hep göz ardı edilen, hakları çiğnenen ve Irak'ta "üçüncü asli unsur" olmak için mücadele veren Türkmenlerin geçmişini, bugünü ve gelecek hedeflerini yazdı.

Kitapta ayrıca, araştırmacıların, öğrencilerin ve konuya ilgi duyan herkesin yararlanabileceği "1055-2004 yılları arasında Irak Türkmenleri kronolojisi" yer alıyor.

Tanıtılmış olduğumuz diğer kitaplar gibi bu kitabın da korsan baskılarını kesinlikle almayınız, dağlı güruhuunun yasa dışı gelir elde etmesini fırsat vermeyiniz.

ZİYA GÖKALP

(1876 / 25 Ekim 1924)

Ünlü fikir adamı ve şairlerimizden olan Ziya Gökalp, 1876'da Diyarbakır'da doğdu. II. Meşrutiyet'ten başlayarak Türkçülük akımının en büyük temsilcisi sıfatıyla Türk düşünce ve siyaset hayatını kuvvetle etkilemiş, Milli Edebiyat akımı içinde verdiği eserlerle Türk edebiyatının biçim ve dil yönünden yenileşmesini sağlamıştır.

Öğrenimine Diyarbakır'da başlayan Ziya Gökalp, aynı şehirde Askerî Rüştiye'yi (1890) ve Askerî İdadi'yi bitirdi (1894). Ziya Gökalp, tıbbiyelerin istibdata son vermek için kurdukları İhtilal Komitesine girmiş, okuldaki faaliyetleri için Fransızca kitapların zararlı sayılması yüzünden hapsedilmiştir. Diyarbakır Valisi Halit Bey'in yolsuzluklarına karşı mücadeleye girişen arkadaşlarıyla birlikte yasak yayın okudukları gerekçesiyle tutuklandı (1898). İstanbul'a döndükten sonra da okuldan uzaklaştırıldı.

Ziya Gökalp, hükümlülük süresi dolunca "Zaptiye Nezareti altında bulundurulmak üzere" Diyarbakır'a gönderildi. Burada Siyaset, felsefe ve tarih üstüne incelemeler yaparken, istibdat aleyhine gizli faaliyetlere de katıldı. Bölgede güvenliği sağlamak için kurulmuş Hamidiye alaylarının başındaki Milli aşiretinin reisi Kürt İbrahim Paşa'nın adının karıştığı soygun ve baskın olayları karşısında halkı direnmeğe ve eyleme yöneltti. Halk 3 gün süreyle telgrafhaneyi işgal etti (1905). İbrahim Paşa ve adamlarının cezalandırılması için saraya telgraflar çekildi.. Konuyu incelemek üzere İstanbul'dan Diyarbakır'a gönderilen soruşturma kurulu Hamidiye alaylarının bir süre sinmesini ve yolsuzluklara son vermesini sağladı. Ancak halkın yakınmasına yol açan yeni olaylar patlak verince, Ziya Gökalp ve arkadaşlarının önderliğinde halk yeniden telgrafhaneyi ele geçirdi.

11 gün süren bu ikinci işgal halkın kesin zaferiyle sonuçlanmış, hükümet İbrahim Paşa ve alaylarını bölgeden uzaklaştırmak zorunda kalmıştır (1907). Gökalp, ilk eseri olan Şâki İbrahim destanında bu olayı anlatır.

II. Meşrutiyetin ilanından sonra, Ziya Gökalp'ın kurduğu gizli cemiyetin yerini Osmanlı İttihat ve Terakki Cemiyeti Diyarbakır Şubesi aldı. Partinin Diyarbakır, Van ve Bitlis örgütlerinin denetimiyle görevlendirilen Ziya Gökalp, bu dönemde Diyarbakır ve Peyman gazetelerine yazıyordu. 1909'da partinin Selanik'teki kongresine il temsilcisi olarak katıldı. Bir yıl İstanbul Darülfünununda psikoloji okuttuktan ve Diyarbakır maarif müfettişliği yaptıktan sonra, yeniden Selanik'e gitti. Katıldığı parti kongresinden sonra genel merkez üyeliğine seçildi. Burada Genç Kalemler, Yeni Felsefe, Rumeli gibi dergi ve gazetelerdeki yazılarıyla Türkçülük ve dilde sadeleşme hareketlerinin öncüleri arasında yer alan Gökalp, milli duyguları, tarih bilincini, bilime ve tekniğe değer veren düşünceyi her şeyin üstünde tutan şiirleriyle çevresini geniş ölçüde etkiliyordu. İttihat ve Terakki Genel Merkezi İstanbul'a taşınınca (1912), Gökalp da İstanbul'a yerleşti. O yıl Ergani madeninden Milletvekili seçildi.

Türk Ocağı çevresindeki çalışmaları, Türk Yurdu ve kendi çıkardığı Yeni Mecmua (1917) gibi dergilerdeki yazıları, Darülfünun'da okuttuğu toplumbilim dersleri, İttihat ve Terakki'nin yönetici kadrosu üzerindeki etkisiyle Ziya Gökalp, Mütarekeye (1919) kadar uzanan dönemin düşünce ve siyaset hayatına yön veren kişilerin başında yer aldı. İstanbul'un işgali üzerine tutuklanarak iki yıl Malta'da sürgün kaldı (1919-1921). Döndükten sonra, Telif ve Tercüme Heyeti başkanlığına getirileceği tarihe (1923) kadar Diyarbakır'da kaldı ve küçük Mecmuayı yayımladı. 1923'te Diyarbakır'dan milletvekili seçildi. Hakimiyeti Milliye, Yeni Gün, Cumhuriyet gazetelerinde makaleleri çıkıyordu. Altın Işık (1923), Türkçülüğün Esasları (1923), Türk Töresi (1923) gibi kitapları birbirini izliyordu. Cumhuriyet Halk Partisinin programını inceleyen ve yorumunu yapan Doğru Yol (1923) adlı incelemesini de yine bu dönemde kaleme aldı. O sıralar yazdığı Türk Medeniyet Tarihi ise ölümünden sonra yayımlandı (1926). Büyük Türkçü Ziya Gökalp 25 Ekim 1924'te İstanbul'da vefat etti.

4 Ağustos 2002 günü "Bu meclis tarih yazdı. Artık Avrupalıyız!".. manşetlerini atan devşirme basın 6 Ekim 2004 günü "Türkiye'nin önü açıldı" şeklinde manşet atmıştır.

4 Ağustos 2002 günü gazetelerdeki manşetleri görünce nevrimiz dönmüş ve "Onlar bilir kimdik biz, ayaktayız dimdik biz ! Silahları gömdük biz unuttuk sanılmasın !" dizelerini yazımıza başlık ettiğimiz bir makaleyi turan.tc de yayınlamıştık.

AB 'nin asıl temellerinin 1951'de değil çok daha önce atıldığını söylemiş, 683 Viyana kuşatmasında Osmanlı karşısında sadece Avusturya- Macaristan ordusunun değil bütün Avrupa'nın dikildiğini, 1915'de Çanakkale'de 1920' lerde Kurtuluş Savaşını verirken daha sonra Lozan'da karşımızda hep birleşik Avrupa devletleri olduğunu hatırlatmıştık

"Avrupa birliğine girmek için daha neler vereceğiz .? Ve ne olacak Avrupa birliğine girmeden sorusuna yukarıdaki gibi cevap vermiştik.

Neremiz Açıldı ?

■ **Ozan Ruhsatioğlu**
Kıbrıs vermez. Bitir mi ? Bitir mi ? Bitmedi !
ozan@turan.tc
Yunanın kara sularını 12 mile çıkarılmasını kabul eder Ege'den 10 kulaç öteye gidemeyiz. Bitti mi ? Bitir mi ? Bitmedi !!! Heybeliada Pazaz okulunu açar , Fener Rum Patrikanesine ekümenlik veririz. Pazar sabahları kilise çanlarıyla uyanırız artık. AK partili ve Saadet partili müsliman kardeşlerimizde nemazlarını kilise hacı gölgesinde eda ederler bi izni teala .

Yeni başkentimiz Brüksel olur artık , bizim mecliste eyalet meclis konumunda öylece durur orada sembolik olarak.

Herşey çok demokratik olacak AB'ne girince biz. Herşeyi Avrupa Parlementosun'daki oylama sonuçları belirleyecek sıradaki 12 aday ülkenin katılımıyla nüfusu 500 milyonu bulacak olan Haçlı Ordusu Avrupa meclisinde 500 kişi ile temsil edilecek Türkiye'nin ise 100 civarında temsilcisi olacak bu 100 kişinin tamamının Türk olduğunu dahi farzetsek bizim beş katımız olan haçlı birlikleriyle beraber mutlaka Türkiye hakkında demokratik kararlar alınacaktır."

Evet Kıbrıs faciasını kısmen yaşadık, AB ye uyacağız diye çıkarılan kanunlar sayesinde topraklarımızın kimler tarafından satın alındığı gazetelerde yayınlandı. Heybeli Ada papaz okulu açılması konusundaki hükümetin üstün gayretleri sürekli basında besbelli ki Tayyip efendi bu sorunu çok yakında orada şatafatlı bir camii açılışı ile "hallediverecek". Bu müzakere süreci dedikleri yolda karasularımızda taviz vermemiz, soykırım iddialarını kabul ederek Ermenilere tazminat ödememiz, kürçe'nin ikinci resmi dil olması gibi Türk'ün hiç de menfaatine olmayan konular gündeme gelecektir. .Yani açılan Türkiye'nin önü değil arkasıdır.

Kopunca bir büyük

Avrupa anlaşılan Şark meselesini çözecek savaş bulmuş, yüz yıllardır savaşıp yapamadıklarını AB adlı pek yakında eriyen bir şeker gösterecek yapıyorlar. Çözüm süreci tahminlerimize göre 5 yılı bulacaktır. Tepki almamak için bir takım yaptırımlar yumuşatılarak zaman zaman bazı ülkelerin işi de en başta Türkçüler olmak üzere bütün vatan seveler hazretkârların tınan tınan cenk gününe her yönüyle hazır olmalıdır.

görmür.